

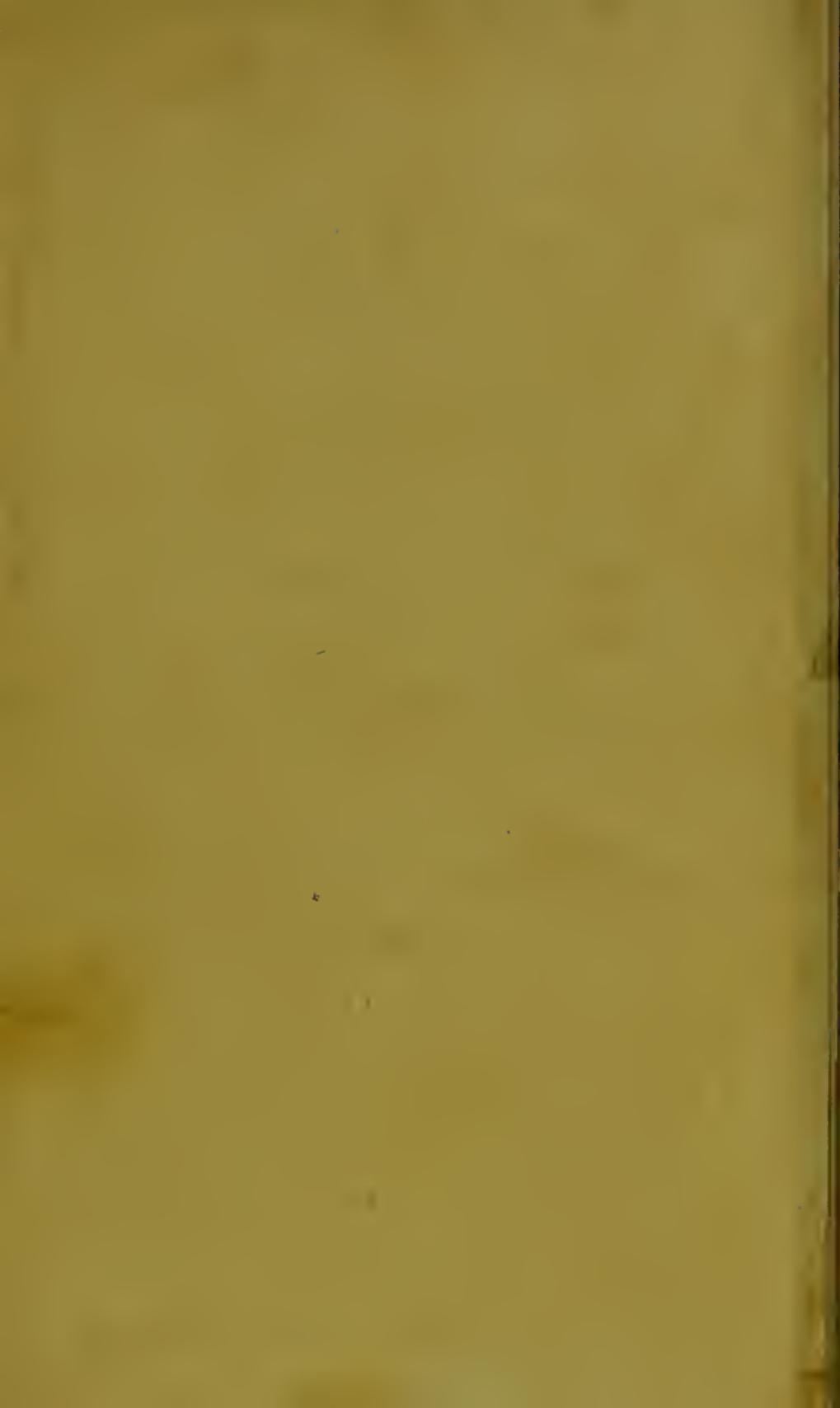

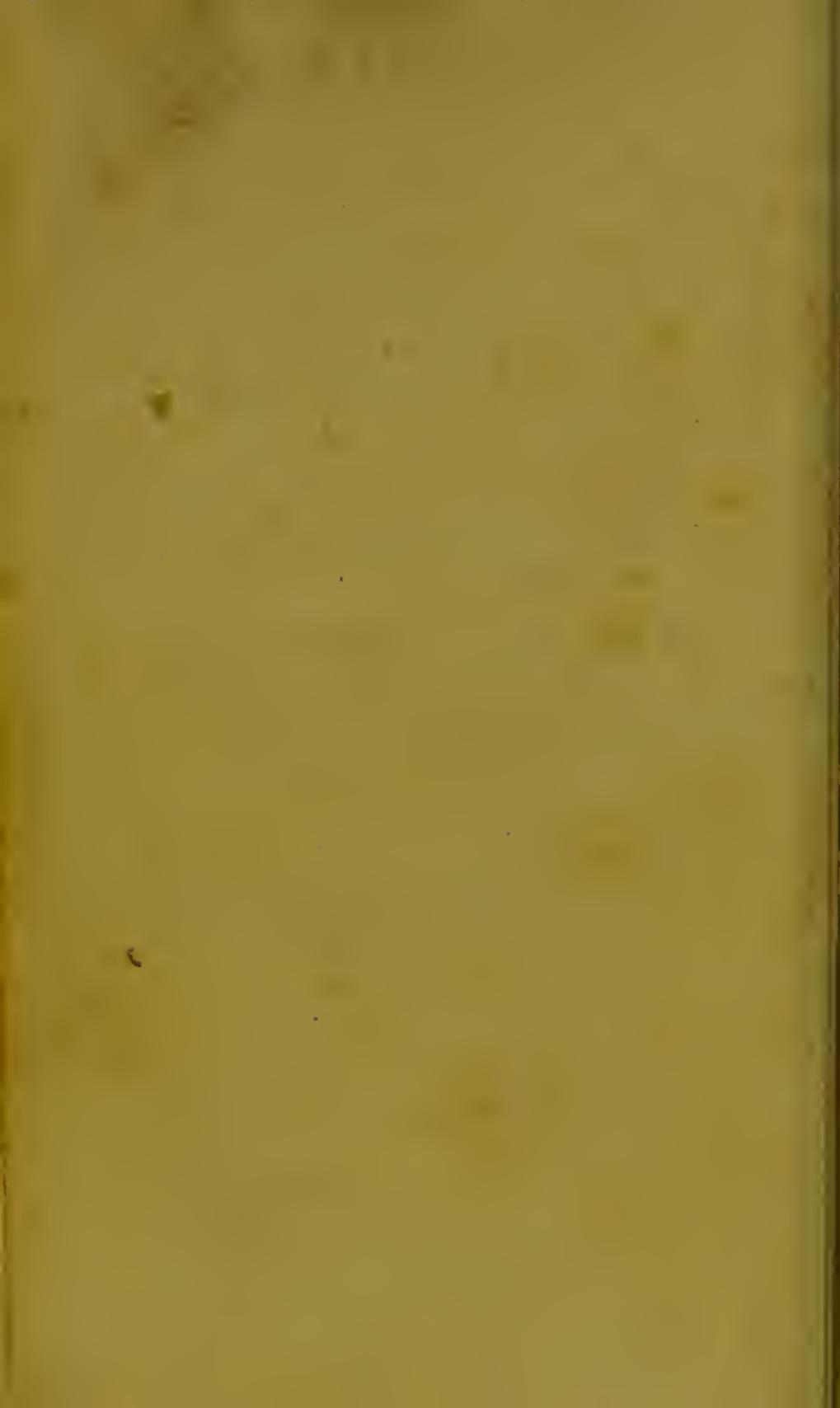
6fl. 20

JOHN GOODSIR.

HARRY D. S. GOODSIR.

R 33422

John Goodwin
MEDICINÆ PRAXEOS

COMPENDIUM,

SYMPTOMATA, CAUSAS, DIAGNOSIN,
PROGNOSIN, ET MEDENDI
RATIONEM, EXHIBENS.

AUCTORE

E. G. CLARKE, M. D.

Collegii Regalis Medicorum Londinensis, nec
non Exercitus, Medico.

EDITIO TERTIA,
PLURIMUM AUCTA ET EMENDATA.

LONDINI,
Excudebat Gulielmus Nicholson:
PRO OGLE, CUTHEL & MARTIN, CALLOW, Cox et
MURRAY: et GUTHRIE & TAIT, et OGLE & AIK-
MAN, EDINBURGI.

1805.

Henry Goodwin.
Another
24th October 1831

John Goodwin, Junr
From his Friend

Mr Robert Nasmyth.

(19th March 1809.)

Presented to Henry
Duncan Spens Goodwin
by his affectionate
Father —

12 Nov 1838.

V I R O

*Ornatissimo et Peritissimo,
Nec non Patrono suo perpetim colendo,
THOMÆ KEATE, ARMIGERO,
Reginæ,
Principis Walliæ,
Ducis Eboraci, et Ducis Clarenciæ,
Chirurgo,
Exercitus Chirurgo Generali, &c. &c.*

HOC OPUS,

*Plurimum auctum et emendatum,
Ob amicitiam verissimam,
Plurimaque in se collata beneficia,
Grati animi Monumentum,
D. D. C. que*

AUCTOR.

LONDINI, Junii 4to, 1800.

INDEX CAPITUM.

CLASSIS I. PYREXIÆ.

ORDO	I.	Febres	-	-	-	-	Page	1
	II.	Phlegmasiæ	-	-	-	-		19
	III.	Exanthemata	-	-	-	-		74
	IV.	Hæmorrhagiæ	-	-	-	-		99
	V.	Profluvia	-	-	-	-		122

CLASSIS II. NEUROSES.

ORDO	I.	Comata	-	-	-	-	-	127
	II.	Adynamiaæ	-	-	-	-		133
	III.	Spasmi	-	-	-	-		139
	IV.	Vesaniæ	-	-	-	-		167

CLASSIS III. CACHEXIÆ.

ORDO	I.	Marcores	-	-	-	-	-	173
	II.	Intumescentiæ	-	-	-	-		176
	III.	Impetigines	-	-	-	-		190

CLASSIS IV. LOCALES.

ORDO	I.	Dysæsthesiæ	-	-	-	-	-	205
	II.	Apocenoses	-	-	-	-		208
	III.	Epischeses	-	-	-	-		210
	IV.	Dialyses	-	-	-	-		216. 16.

MEDICINAE PRAXEOS

COMPENDIUM

CLASSIS I. PYREXIAE.

CHARACTER.

Post horrorem pulsus frequens, calor major, plures functiones læsæ, viribus præsertim artuum imminutis.

ORDO I. FEBRES.

CHARACTER.

Prægressis languore, lassitudine, et aliis debilitatis signis, pyrexia sine morbo locali primario.

CAPUT I. INTERMITTENTES.

TERTIANA.

SYMPTOMATA.

STADIUM primum oscitatione, pandiculatione, lassitudine, debilitate, habitus externi extenuatione, dorsi, digitorum apicum dolore vel molestiæ sensu

A

incipit;

incipit; hæc subsequuntur rigor, horror, frigorisque sensus in dorso primum tunc in corpus totum quando revera magis calet; nausea, vomitus, capitis, lumbarum, artuumque dolor comitantur; respiratio difficilis fit et anxia, pulsus citatus, debilis ac parvus et urina limpida; frigore gradatim recedente excipit stadium alterum; calor urget intensus, pulsus fit plenus, validus atque durus, respiratio magis libera sed anxia; superficies rubra et turgida; lingua alba, sicca; sitis magna, capitis dolor immanis, nonnunquam etiam delirium, comitantur, et urina rubella demittitur; ægro fere exarescente stadium tertium incipit, sudor erumpit copiosus, urina sedimentum lateritium deponit; restituuntur omnes secretiones, sublevantur symptomata et sudore cessante omnino tolluntur, debilitatis solummodo sen-

su

su manente. Paroxysmi sunt similes intervallo quadraginta octo circiter horarum et accessionibus meridianis. Intermittentes in vernales et autunnales sunt interstinctæ.

CAUSAE.

Debilitas; effluvia ex paludibus vel agris humidis exhalata, atmosphæra humida; frigus externe admotum, contagium et impulsus fortasse lunaris.

PROGNOSIS.

Symptomata fausta sunt, paroxysmi regulares non supra horas duodecim perdurantes; pustulæ morbo decedente circa labia erumpentes; urina sedimentum deponens: Infausta sunt, coma, delirium, anxietas magna, singultus, tonsillarum tumor, alvus pertinaciter astricta, hypochondrii et epigastrii paroxysmo durante tensio et dolor; cibi

aversatio vel debilitas vertigine in intermissionibus comitata; macularum crebra eruptio urticationem referentium.

CURA.

Priuæ viæ lenibus emeticis et catharticis sunt purgandæ et in intermissione tonica præcipue cinchoñā; amara; astringentia largis dosibus sunt administranda; si hæc nihil valeant arsenicum; zincum vitriolatum; hydrargyri præparationes: finis paroxysmo imponatur si datum sit emeticum in gradu frigido, vel opii dosis plena in gradu calido: si adsit diathesis phlogistica venæ sectio est peragenda; si magna superveniat debilitas diæta nutriendis est utenda: si coma vel delirium, epispastica, cardiaca. Ad recidivam præcavendum cinchona vel alia ejusmodi remedia breve sunt administranda;

ministranda; causis excitantibus stu-
diose evitatis. An arteriarum femoris
et brachii compressio? an aquæ frigidæ
affusio stadio secundo?

QUARTANA ET QUOTIDIANA.

In iis paroxysmi sunt similes, sed in quartana intervallum septuaginta duarum circiter horarum excipit accessionibus pomeridianis: in quotidiana intervallum viginti quatuor circiter horarum subsequitur paroxysmis matutinis: Medendi ratio est eadem ac in tertiana, sed quartana sanatu longe difficiilior est, quam vel quotidiana, vel tertiana.

CAP. II. SYNOCHA.

SYMPTOMATA.

Ab horrore perquam insigni incipit;
calore

calore intenso, vultu rubro turgente, cephalalgia, lumborum, dorsique dolore, oculorum rubedine, lucis impatentia, sequentibus: cutis, lingua, fauces que sunt aridæ; sitis magna, tussis siccata, anorexia, nausea, vomitus, anxietas, inquietudo et jactatio molesta urgent; olfactus evadit imminutus, alvus plerumque astricta, urina rubra, pulsus frequens, validus et durus; sensorii functiones parum sunt turbatæ et sanguis detractus crusta albida vel subflava est obductus.

CAUSÆ.

Evacuationes consuetæ subito suppressæ; perfrigeratio calefacto corpore; labor intensus corporis animique; insolatio; eruptiones subito repulsæ; animi pathemata violenta; diaeta valde spirituosa vel hellu atio.

DIAG^o

DIAGNOSIS.

Ab typho, pulsu valido, calore, doloribus intensis, siti magna et sensorii functionibus parum turbatis, dignoscitur.

PROGNOSIS.

Morbus circa diem septimum, hæmorrhagia, sudore, urina sedimentum deponente, rarius alvi fluxu, fauste frequenter solvitur: Respiratio valde laboriosa, dolor capitis immanis cum delirio feroci, urina pallida et diluta, abdominis viscerumque affectiones et cutis ante diem septimum flavedo, infausta sunt signa.

CURA.

Venæsectio generalis repetita secundum ægri aetatem, corporis habitum, consuetudinem vivendi, anni tempes-
tatem et morbos tunc temporis fre-
quentes,

quentes, et si urgeat capitis dolor hirudines temporibus sunt admovendae; tunc emeticum; cathartica seu enemata laxantia indies si opus sit; antimonium tartarisatum portiunculis ad nau-seam tantum non ciendum; sales medii; diluentia tepida acidis adjunctis; corporis animique quies; regimen antiphlogisticum: si delirium, thoracis vel abdominis affectiones urgeant, sanguinis missione, laxantibus, vesicatoriis et pediluviis sunt admovendæ: an barytes muriata? an digitalis? an hydrargyri præparationes ad lenem salivæ fluxum ciendum?

CAP. III. TYPHUS MITIOR.

SYMPTOMATA.

Sub initio signa sunt, debilitas, languor,
lassitudo

lassitudo inusitata, appetitus prostratus, reditus frequentes frigoris leviset caloris alternorum abnormes, animi dejectio cum suspiriis reiteratis; elapsis diebus aliquot, æger, capitis dolore vel vertigine, frigorisque sensu præsertim occipitis, nausea, pituitæ insipidæ vomitu, magnaque virium prostratione, tentatur; calor parum auctus est, sitis nulla urget, lingua in initio humida est crustaque alba obducta, postea sicca, rubra et aliqua in parte fissa, vultus pallidus atque depresso, pulsus parvus, debilis plerumque frequens, respiratio laboriosa cum constrictiois circa præcordia sensu, urina parum mutata et sensorii functiones plurimum turbatæ, comitantur.

CAUSÆ.

Affectus animi contristantes; diæta tenuis;

nuis; vita sedentaria; evacuationes nimirum; venus immodica; contagium; atmosphæra calida et humida; sanguinis paucitas.

DIAGNOSIS.

Ab typho graviori, lento ejus impetu, rigoribus minus intensis, siti nulla et omnibus signis levioribus, distinguitur.

PROGNOSIS.

Symptomata bona sunt, lingua, cutisque humidæ; pulsus tardior et magis validus post diaphoresin lenem vel cardiacorum administrationem; pustulæ circa labia naresque; eruptio miliaris sine sudore profuso; surditas; salivatio libera sine aphthis. Mala sunt, delirium cito comparens et perdurans; evacuationes profusæ pulsu debili stipatae; subsultus tendinum; manuum, linguæque

que tremor; venatus floccorum volitantium; per vigiliū; oculorum stupor; cæcitas; coma; deglutitio impedita præcipue singultu comitante; petechiae.

CURA.

Emetica præcipue sub morbi initium nunquam sunt prætermisso; primæ viæ laxantibus et clysmatibus emollientibus sunt deplendæ; diæta nutriens foret; cardiaca præcipue vinum et opium portiunculis tertia quaque hora repetita alternatim; episistica parva repetita; pediluvia vel crurum fots præcipue si urgeant jactatio et vigilia; corporis aqua tepida et aceto lavatio et postea ejus perexsiccatio; gas oxyge-nium; acida mineralia; cerevisia lagenaria, cerevisia pini laricis etc; spuma cerevisiæ effervescentis: remissione comparente

comparente vel lingua, cutique humidis cinchona libere est adhibenda. Num per in pyrexiae exacerbatione, quæ, die advesperascente, vultus erubescencia, siti et inquietudine auctis, notatur, aquæ frigidæ corpori nudato affusio summo cum fructu usurpata fuit præcipue si corpus sit præter naturam calidum; aqua frigida libere est haurienda: an capsici grana pauca secunda quaque hora vel sæpius in forma pilulae? an calomelas parvis et repetitis dosibus ad morbi catenationem cohendum? an murias potassæ oxygenatus?

CAP. IV. TYPHUS GRAVIOR.

SYMPTOMATA.

Rigores sub initium magis sunt vehementes

mentes quam in typho mitiori, quos
excipiunt calor intensus et mordax ;
pulsus durus, parvus, debilis, plerumque
frequens et abnormis ; capitis tempo-
rumque dolor ; vibrant arteriæ carotidæ
temporales que, maxima virium pros-
tratio et debilitas, animus anxius, dejec-
tus, pessima quaevis ominans, nausea,
vomitus bilis subviridis vel nigri coloris
comitantur ; oculi inflammantur et circa
orbitæ fundum dolent, vultus est inflatus
et cadaverosus ; dorsum, artus, cordisque
scrobiculus dolent ; cutis arida est cum
ingrato calore pungenti ; sitis inexple-
bilis cum oris sapore ingrato vexat :
lingua primo alba, postea arida, nigra
que ; dentes, labiaque, sorde tenaci ob-
linuntur ; vertigo, aurium tinnitus, re-
spiratio laboriosa suspiriis interrupta ur-
gent ; urina primo pallida, postea rubra
vel nigra, sedimentum fuligineum vel
foetidum

foetidum deponit; morbo ingravescente delirium vel potius stupor et humorum putredinis signa accedunt, qualia sunt petechiæ, maculæ, vibices, aphthæ circa os et fauces nigri coloris cum deglutitione impedita, urina et alia excreta sanguine tinguntur; fæces sunt immodice fœtidæ; hæmorrhagiæ gingivis et intestinis profluunt.

CAUSAE.

Victus pravus et putridus; aër humidus calidusque; debilitas; effluvia animalium et vegetabilium; diæta tenuis; evacuationes immodicæ; venus immoderata; contagium.

DIAGNOSIS.

Historia supra tradita, ad hanc febrem ab typho mitiori et synocha distinguendum, sufficit.

PROGNOSIS.

Color fæcum luteus vel fuscus; diaphoresis lenis; salivatio; parotidum, axillarum vel inguinum glandularum suppuratio; eruptiones circa labia, naresque; stupor; surditas; petechiarum color nitidus; urina sedimentum deponens, fausta sunt symptomata. Sitis nulla; petechiæ nigræ magna copia vel eorum recessio subita cum pulsu valde debili; aphthæ lividæ; faucium inflammatio; respiratio valde difficilis cum narum pinnarum motu magno; magna debilitas; dejectiones liquidæ abdomine tenso; decubitus in dorsum membris extensis; sudores profusi; urina fœtida; hæmorrhagiæ; coma altum; tendinum subsultus; odor corporis cadaverosus; infausta sunt symptomata.

CURA.

Emeticum sub morbi initium est propinandum, et paucis horis elapsis calomelanos grana tria vel quatuor conserva vel mucilagine commisti sunt administranda; laxantia indies, ut rhabarbarum et similia seu enemata initia, ad intestina deplendum materiæ putridæ vel putrescentis quæ jam in corpore subest, sunt uti; antiseptica et cardiaca, qualia vinum, opium, cinchona, ut in typho, libere sunt datum: gas acidum carbonicum in ventriculum acceptum et per anum injectum; refrigerantia, qualia, acida mineralia; sales medii: diæta nutriens; lavatio frigida vel aquæ frigidæ corpori nudato affusio ut in typho mitiori; mundities summa præ omnibus est; aër cubiculi foret purissimus; et morbo decedente seu

seu debilitate magna superveniente
epispastica parva repetita: Diarrhoea,
laxantibus, acidis et opiatibus sublevan-
da: Delirium, pediluviis, crurum fotu
et epispasticis.

CAP. V. SYNOCHUS.

CHARACTER.

Morbus contagiosus, febris ex synocha
et typho composita, initio synocha,
progressu et versus finem typhus.

CURA.

Hujus morbi medela secundum ejus
typum est dirigenda sed venæsectio
summa cum cautela est peragenda.

CAP.

CAP. VI. FEBRIS REMITTENS.

Hæc iisdem cum symptomatibus ut febris intermittens incipit, causæ et medendi ratio sunt similes.

CAP. VII. FEBRIS HECTICA.

CHARACTER.

Febris quotidie revertens; accessionibus meridianis et vespertinis; remissione, rarius apyrexia matutina; plerumque cum sudoribus nocturnis et urina sedimentum furfuraceo lateritium depонente.

Symptoma solummodo est Phthiseos et alio in loco tractabitur.

ORDO

ORDO II. PHLEGMASIÆ.

CHARACTER.

Febris synočha; phlogosis, vel dolor topicus, simul læsa partis internæ functione; sanguis missus et jam concretus, superficiem coriaceam albam ostendens. Species sunt Phlogosis (Phlegmone) et Erythema seu Erysipelas.

CAP. I. PHLEGMONE.

CHARACTER.

Synocha, rubore vivo, tumore circumscripto, in fastigium plerumque elevato, saepe in apostema abeunte; dolore saepe pulsatili; resolutione, suppuratione et gangræna terminato: quando resolutione terminatur, decedit inflammatio partis textura integra manente; sin augescant

gescant symptomata, tumore ad apicem elevato cum pulsatione et rigoribus frequentibus, sequetur suppuration, et pure formato, remittit dolor, tumor albescens, mollis, fluctuans et pruriens evadit: expectanda est gangræna, rubidine, calore, dolore, tensioneque sublatis, et gangrænâ formatâ pars affecta nigrum, lividumve colorem induit, cum sensitatis privatione, cuticulâ simul vesiculis obsitâ.

CAUSAE.

Materiæ acris parti applicatio; vis externa; corpora extranea in corpore sita; frigus et causæ quæ synocham inducunt.

PROGNOSIS.

Periculum majus est si partes ad vitam inservientes afficiantur, gangrænæ proclivitas

clivitas ab signis supra memoratis intel-
ligetur; in internis inflammationibus
plus periculi subest quam in externis.

CURA.

Ad resolutionem promovendum regi-
men antiphlogisticum stricte est adhi-
bendum; venæsectio secundum ægri
vires et symptomatum violentiam; hiru-
dines parti affectæ; cathartica; di-
luentia; refrigerantia; discutientia ex-
terne ut cerussa acetata, acetum, etc.
Suppuratio, cataplasmatibus emollienti-
bus et fomentis est promovenda: Gan-
græna, tonicis et antisepticis est amo-
venda, quorum optima sunt vinum;
cinchona; opium: an moschus et am-
monia præparata largis dosibus?

CAP. II. ERYTHEMA.

SYMPTOMATA.

Partis affectæ splendor et rubor pressione evanescens sed cito rediens; tumore vix evidente cum dolore urente, inordace; ambitu inæquali, ex uno in alium locum vicinum serpente, in cuticulæ squamulas vel vesiculas raro in gangrænam abeunte: Hæc est sola cutis affectio; quando afficitur systema erysipelas appellatur.

CAUSAE.

Materia acris cuti applicata vel ex internis emissæ; relaxantia.

CURA.

Regimen antiphlogisticum; applicatio topica amyli vel lapidis calaminaris;
cinchona

cinchona: si adsit diathesis phlogistica, venæsectio, cathartica, diluentia et similia sunt usurpanda.

CAP. III. OPHTHALMIA MEMBRANARUM.

SYMPTOMATA.

Tunicæ adnatæ rubor, ardor, oculique dolor, muscæ vel spinæ in eo inhærentis sensus; lachrymarum effusio; lucis intolerantia; nonnunquam pyrexia vehementis. Idiopathica vel symptomatica est.

CAUSÆ.

Externa violentia; aliena corpora in oculum insinuata; fumi metallici; palpebrarum intus conversi pili; ebrietas; lucis intentior intuitus; variola; scrophula; syphilis.

CURA.

CURA.

Si sit affectio idiopathica; sanguinis missio generalis et topica; adnatæ vasorum scarificatio; alvi purgatio; vesicatoria pone aures, irritationis omnis præcipue lucis evitatio: applicationes topicæ, quales, cerussa acetata, zinci præparationes, etc. aqua solutæ: opata interne et tinctura thebaica prioris Ph. Lond. topice; regimen antiphlogisticum. Si superveniret parti affectæ erysipelas, tonica, qualia, cinchona, balneum frigidum, oculi aquâ frigidâ lavatio et similia sunt utenda et astringentia supra memorata: quando sit signum luis venereæ hydrargyri præparationes sunt utendæ: quando scrophulæ sit symptomæ, tonica, cicuta, aquæ chalybeatæ et externe cataplasma aluminis vel oxalis acetosellæ, unguentum

unguentum hydrargyri nitrati et similia sunt admovenda.

CAP. IV. OPHTHALMIA TARSI.

CHARACTER.

Signis supra memoratis addi possunt, tarsi palpebrarum tumor, erosio et exudatio glutinosa; adnatae inflammatio minus violenta.

CURA.

Medendi ratio eadem est ac in priori specie nisi quod ulceræ præparationes cupri, hydrargyri et zinci postulant; palpebrarum adhesioni durante somno obviam itur, illinendo eas unguento tutiæ vel spermatis ceti.

CAP. V. PHRENITIS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia vehemens, dolor capitis inten-
sus; rubor faciei et oculorum; aurium
tinnitus; vultus ferox; soni, lucisque
intolerantia; pervigilium; delirium fe-
rocissimum; vires maximæ; arteria-
rum carotidum et temporum pulsatio;
respiratio laboriosa; lingua arida et fu-
ca; pulsus plerumque celer et durus,
nonnunquam mollis.

CAUSAE.

Causæ remotæ sunt omnes quæ syno-
cham producunt; animi pathemata vio-
lenta; insolatio; nimia potatio; vis ex-
terna capiti illata; tempestas fervida;
nocturna studia. Causa proxima est
cerebri ipsius vel membranarum ejus
affectio.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Ab mania dignoscitur pyrexia violenta; et ab synocha delirio feroci sub initium accedente.

PROGNOSIS.

Signa fausta sunt, sudores universi; diarrhoea copiosa; epistaxis; urina sedimentum deponens. Signa infausta sunt, vomitus æruginosus; fæces albæ vel cinereæ; sputatio indecora in adstantes; pupilla ampla ad lucem immota; mastigatio continua cum oris spuma; floccorum volitantium venatus; oculi pulverulentí; potus pertinax recusatio; deglutitio laboriosa; tremor; convulsio; coma; subsultus tendinum: ab pneumonia lethalis.

CURA.

Venæsectio larga, vulnere adeo ampio

ut plurimus sanguis per id brevi effluat repetita; hirudines temporibus vel curbitulæ cruentæ postea sunt admodum vendæ; alvi purgatio; epispastica capi raso; pediluvia; regimen antiphlogisticum; diluentia: applicationes externæ, ut lintea in aceto et aqua perfrigida madefacta capiti admota et debilitate magna superveniente opii tincturæ guttæ paucæ frequenter: corpus erectum tenendum est.

CAP. VI. CYNANCHE TONSILLARIS.

SYMPTOMATA.

Membranæ faucium mucosæ præcipu tonsillarum dolor, tumor, rubor; devorandi difficultas; angustiæ in faucibus; sensus; oris, fauciumque viscositas; au

is internæ dolor; assidua et molesta
nuci excretio; synocha; tumor pri-
num vulgo in alterutra tonsilla com-
paret ubi decrescens in alteram transit,
inflammatio nonnunquam magnopere
procedit ut spiritus afficiatur.

CAUSA E.

Omnes causæ quæ inflammationem pro-
ducunt; frigus collo applicatum; exer-
citatio vehemens oratoria; stimuli gut-
ture inhærentes; ætas juvenilis.

DIAGNOSIS.

Ab cynanche maligna distinguitur pulsu
forti; pyrexia quæ in hoc morbo syno-
cha est in altero typhus; ulcerum ab-
sentia.

PROGNOSIS.

Terminatur frequentissime resolutione,

suppuratione, raro gangræna; pyrexia lenis, respiratio libera, tumor externus, fausta sunt symptomata.

CURA.

Sanguinis missio topica; vomitoria præcipue sub morbi initium; epispastica et rubefacientia collo admota; alvi purgatio præcipue cum calomelane; regimen antiphlogisticum; gargarsimata astringentia; vaporis aquæ calidæ et aceti inhalatio: si minitetur suppuration fomenta et cataplasmata sunt utenda: si metuetur suffocatio tonsillarum scarificatio vel ætheris et aquæ calidæ inhalatio: an bronchotomia?

CAP. VII. CYNANCHE MALIGNA.

SYMPTOMATA.

Horrores crebri, nausea, anxietas, vomitus

mitus, prima sunt indicia morbi; eodem tempore vel brevi post, cervicis rigor, faucium molestia et raucedo incidunt; fauces alte sunt rubræ, parum tumidæ, deglutitio parum difficilis; mox supra partes affectas, maculæ albidæ vel cinereæ, serpentes, coëuntes comparent, et fauces crustis crassis obducunt; his decedentibus, ulcuscula subjacentia sese ostendunt; nunc temporis coryza acris humorem foetidum effundens, labia, narresque rodit; infantes diarrhœa tentantur; pyrexia procedente cum pulsu parvo, crebro et abnormi; respiratio strepens et rauca evadit, symptomata vespere adventante ingravescunt et mane remittunt; magna virium prostratio, delirium et coma superveniunt; secundo, tertiove die primo circa faciem, collumque efflorescit cutis, maculis clare rubris, serpentibus, tandem coëuntibus, corpus

corpus totum obducentibus, manibus, extremisque digitis rigentibus et tumidis: eruptio circa diem quartum plerumque disparet, et cuticula desquamatur; pyrexia, eruptione accedente vel decadente, raro imminutâ; morbo procedente putredinis symptomata accedunt et æger inter diem tertium et septimum e vivis eripitur.

CAUSA.

Contagium.

DIAGNOSIS.

Ab cynanche tonsillari dignoscitur pulsu, deglutitione parum difficili, maculis cinereis et serpentibus, respiratione strenente et febris typo.

PROGNOSIS.

Periculum pyrexiae violentia et gangrænae

næ proclivitate est æstimandum; ulcerum livor; spiritus et coryza fœtide olentes; diarrhœa violenta; delirium et coma perdurantia; anxietas permagna et inquietudo, funestum morbi eventum denunciant. Signa fausta sunt, mitior ulcerum species; eruptione prodeunte febris remissio; eâ in squamulas abeunte cum altera remissione; sudores lenes universi; crustis a faucibus delapsis, somno, cibi desiderio et aliis bonis notis redeuntibus.

CURA.

Emetica repetita; laxantia vel enemata lenia, alvo postulante; putredini occurritur cinchona, vino, opio, gargarismatibus antisepticis et stimulantibus præcipue ex capsico vel polygala senega paratis: episistica invicem excipientia; pediluvia; mundities suimma: aëris puri

puri libera admissio et alia remedia ad typhum graviorem aptata: ulcerum fœtor, injectione frequente aluminis in aqua soluti, amovetur, nempe aluminis uncia dimidia ad aquæ libram unam. An aquæ frigidæ corpori nudato affusio?

CAP. VIII. CYNANCHE TRACHEALIS.

SYMPTOMATA.

Adoritur plerumque infantes lactationis tempore peracto, nonnunquam vero adultos, cum dolore ad partem tracheæ superiorem obtuso, tumore fere nullo in faucibus apparente, supervenit rauçedo clangosa, loquela, tussimve comitans, quasi ex tubo metallico vox prodiret, quæ galli cantui confertur; huic accedit

cedit respirationis difficultas cum inspiratione strepente; tussis brevis, interrupta, plerumque sicca urget, si quando adsit expectoratio, ejicitur materies purulenta fimbriis membranaceis mista, facies livida fit vel rubra, adsunt sitis magna, caloris sensus ingratus et quietudo; deglutitio parum, minimumve impeditur; in faucibus nihil morbidi ut plurimum conspicitur aliquando tamen tumor et rubor; urina primo est limpida postea turbida; pulsus frequens est et debilis; synocha: sensibus illæsis fru-
itūr æger et nonnunquam cum strangulationis in faucibus sensu subito abripitur.

CAUSÆ.

Frigus; atmosphæra frigida et humida;
ætas infantilis.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Peculiari vocis sono et constrictio-

nis circa laryngem sensu facile dignoscetur.

PROGNOSIS.

Respiratio cum strepitu valde difficilis;

anxietas magna; pyrexia vehemens;

infausta sunt symptomata: membrana-

ceæ materiæ expectoratio, respiratio li-

bera; vox parum mutata, fausta sunt

ominina.

CURA.

Hirudines quam prope parti affectæ

sunt admovendæ; emetica, ad vomitio-

neum, nauseamque ciendum; vesicato-

ria; rubefacientia; refrigerentia; alvi

purgatio lenis; aquæ calidæ vaporis

inhalatio; bâlneum tepidum; antispas-

modica præcipue moschus, asafoetida

maxime sunt confienda. Ubi hoc

morbo

morbo conflictati sunt adulti, sanguinis missio, et alia pro synocha remedia, abjecta procrastinatione, uti sunt. An calomelanos grana pauca frequenter? An polygalæ senegæ vel daphnes mezerei decoctum ad vomitionem posteaque nauseam vel alvi lenem purgationem promovendum?

CAP. IX. CYNANCHE PHARYNGÆA.

SYMPTOMATA.

Rubor in imis præsertim faucibus; deglutitio maxime impedita, dolentissima; respiratio satis commoda; febris synocha: easdein causas ut cynanche tonsillaris agnoscit et eandem medendi rationem postulat.

CAP.

CAP. X. CYNANCHE PAROTIDÆA.

SYMPTOMATA.

Tumor externus parotidum et maxillarum glandularum magnus, primo in maxillæ inferioris angulum comparens; respiratione et deglutitione parum læsis; febre synocha plerumque leni: fau-
cium tumore recedente, mammæ in fœ-
minis et testes in maribus afficiuntur.

PROGNOSIS.

Pyrexia vehemens vel phrenitis tumoris mammarum vel testium retrocessioni superveniens malum est.

CURA.

In genere solummodo requiritur regi-
men antiphlogisticum; atsi, mamma-
rum aut testium tumore recedente, au-
geatur pyrexia cum phrenitidis signis
vel

vel stupore, capitis fomenta, vesicatoria et alia ei affectioni idonea sunt usurpanda.

CAP. XI. PNEUMONIA.

SYMPTOMATA.

Rigore, horrore, aucto calore, aliisque synochæ signis adoritur; paucis horis elapsis subsequuntur symptomata jam jamque memoranda; dolor lateris acutus, fixus, pungens; (nonnunquam vero obtusus cum ponderis sensu) sœpissime sextam aut septimam costam occupans, quandoque hinc ad scapulas, illinc ad sternum aut claviculas jaculans, respiratione perpetuō difficilis sub inspiratione aucta, sœpe non nisi truncō corporis erecto exercenda; decubitus in latus affectum vel integrum molestus, nonnunquam

quam in dorsum commodior ; tussis major, minorve ab initio comitatur, primō expectoratio est nulla vel parca, postea materies sputo rejecta colore variat et sæpe sanguine tingitur, facies tumida est et purpurei coloris; anxietas et quietudo urgent, pulsus fit frequens, plenus, durus atque citatus, nonnunquam vero mollis et debilis : terminatur resolutione, suppuratione, gangræna, effusione vel exudatione ab pleuræ interna superficie. Sub titulo pneumoniæ, complectuntur pleuritis et peripneumonia.

CAUSAE.

Causæ remotæ sunt annitempus certum, hyems et ver; temperamentum sanguineum; perspiratio imminuta aut suppressa; ætas inter quadraginta et sexaginta; exercitatio vehemens pulmonum; causæ synocham inducentes; frigoris

goris et caloris vices; morbi priores.
Causa proxima est pleuræ vel pulmo-
num inflammatio.

DIAGNOSIS.

Ab hepatitis dignoscitur difficili in la-
tus affectum decubitu, dolore non pres-
sione aucto; singultu; partis situ.

PROGNOSIS.

Pyrexia vehemens, respiratio valde dif-
ficilis; tussis crebra, vehemens, dolores
exasperans; dolor ab altero latere in al-
terum transgressus; anxietas et inqui-
tudo auctæ; delirium; respiratio repente
curta et celeris, infausta sunt sympto-
mata. Materiæ subflavæ, spissæ san-
guinis aliquantulo tinctæ sine tussi ve-
hementi expectoratio libera; hæmor-
rhagiæ naribus vel venis hæmorrhoida-
libus; diarrhoea biliosa; urina sedimen-
tum

tum deponens, vel eruptio erysipelatosa partes externas occupans, fausta sunt signa.

Suppurationem futuram denunciant inflammationis symptomata perstantia ad diem decimum quartum sed aliquandiu moderatius; jam factam testantur doloris et sputi remissio, spirandi difficultate manente, horrores leves, febris hectica, tussis et dyspnœa auctæ, decubitus in latus affectum facilissimus et ponderis sensus in thorace: effusionis symptomata suffocationem inducentia sunt respiratio subitō abbreviata, accelerata, non nisi truncō corporis erecto exercenda, pulsus debilis et maxime frequens.

CURA.

Sanguinis missio cito, larga, repetita, secundum symptomatum violentiam et ægri

ægri vires, hirudines vel cucurbitulæ cruentæ ad partem affectam sunt admovendæ; epispastica repetita thoraci applicata; laxantia lenia et enémata emollientia? diluentia tepida acido vegetabili graté reddita; demulcentia mucilaginosa; regimen antiphlogisticum; vomitoria ut antimonium tartarisatum refracta dosi ad nauseam solummodo ciendum; expectorantia; aquæ calidæ vapores ore in pulmones sunt accipendi; pediluvia. Si tussis urgeat, spirandi difficultate et pyrexia subductis, opiate: ægro magnopere debilitato, guttæ quinque tincturæ opii hora sexta post meridianā indies summo cum fructu datæ fuerunt: ad effusionem vel empyema digitalis. An hydrargyri preparationes cum opii pauxillo ad salivæ fluxum lenem ciendum?

CAP. XII. PERIPNEUMONIA
NOTHA.

SYMPTOMATA.

Adsunt frigus, calorque alternatim ; lasitudo, tussis humida, muci viscidii, opaci expectoratio, dolores obtusi seu potius ponderis et angustiæ sensus in aliqua thoracis parte, capitis dolor immanis nonnunquam vomitus ; dyspnœa ; vultus rubescentia, vertigo vel somnolentia ; pyrexia plerumque nulla vel mitis.

CAUSÆ.

Anni tempus ver et autumnus ; ætas senilis ; subitæ cœli mutationes ; catarrhi priores.

DIAGNOSIS.

A pneumonia cognoscitur pyrexia initia vel

vel omnino absente ; dolore, calore, siti-
que inminus violentis : ab asthmate dig-
noscitur, dyspnœa minus vehementer et
éa non per intervalla subeunte.

PROGNOSIS.

Pyrexia vehemens subito invadens max-
imo periculo stipatur.

CURA.

Venæ sectio plerumque obest, ni dyspnœa et angustiæ sensus urgeant ; eme-
tica tali quantitate data ut nausea move-
atur ; epispastica invicem excipientia
thoraci adinota ; laxantia lenia et ene-
mata ; diluentia ; expectorantia ; bal-
neum tepidum ; digitalis ?

Carditis, pulsu intermittente, syncope
et palpitatione cognoscitur. Diaphrag-
mitis, dolore circa costas inferiores, cin-
guli

guli instar ventrem supra lumbos ambientem, respiratione maxime difficili, quiescente abdomen, solo thorace peractâ, delirio perpetuo, et risu sardonicō, stipatur.

Peritonitis stipatur pyrexia ; dolore abdominalis corpore erecto aucto, absque propriis aliarum phlegmasiarum abdominalium signis. Hi morbi eandem medendi rationem postulant quæ pneumoniæ est idonea.

CAP. XIII. GASTRITIS.

SYMPTOMATA.

Dolor ardens, fixus, pungens in ipso stomachi loco ; ejus exacerbatio in ipso punto, quo aliquid ei ingeritur, vomitus dolentissimus statim ab omni ingerito,

to, singultus dolorificus, anxietas summa et perpetua circa præcordia, summa virium prostratio, pulsus durus et parvus, sitis magna, febris acuta continua: est ubi urina supprimitur.

CAUSAE.

Aquæ frigidæ ingurgitatio corpore calefacto; vis externa; acria ingestæ; nimia ejus distentio; exanthemata retropulsa.

DIAGNOSIS.

Signa pathognomica sunt epigastrii dolor ardens et tumor; vomitus crucians et eructatio; magna virium prostratio; singultus.

PROGNOSIS.

Si dolor gradatim remittit et pulsus magis plenus et mollis evadit, resolutio est
expec-

expectanda; minitatur suppuratio si symptomata per hebdomadam persistere etiamsi mitiora cum rigoribus et doloris remissione, anxietate, sensuque gravativo manente; si, remediis valentissimis in auxilium vocatis, pyrexia, dolor atque calor ingravescant, gangræna est timenda, et gangrænæ incepτæ signa, sunt doloris et caloris subita cessatio, regionis epigastricæ flacciditas; pulsus vix numerandus et intermittens; debilitas aucta; delirium.

CURA.

Missio larga, et repetita sanguinis (non nos detergere pulsus parvus debet) pos-tea hirudines, cucurbitulæ cruentæ et vesicatoria parti affectæ sunt admodum vendæ; abdominis fomenta; pediluvia; enemata laxantia et emollientia; diluentia blanda parvâ copiâ; dolore et vomitu

mitu per intervalla solummodo redeuntibus, opata.

Inflammatio Erysipelatosa signis sequentibus stipatur; calor, dolorisque sensus in ventriculi regione; vomitus; anxietas; anorexia; pyrexia mitis; nonnunquam in faucibus apparet eruptio erysipelatosa quæ sæpe per totum canalem alimentarium est diffusa; eodem tempore omnibus ingestis acribus ventriculo inusitata est sensilitas; diluentia blanda et tepida solummodo postulantur ni altera gastritidis species minitetur: si morbos putridos comitter, acida, antiseptica, tonica sunt usurpanda: an, omnibus incassum tentatis, balneo frigido, immersio?

CAP. XIV. ENTERITIS.

SYMPTOMATA.

Dolor abdominis acutus, fixus, urens,
tactû auctus; tensio perquam molesta
præcipue circaumbilicum; nausea; vo-
mitus; sitis magna; alvus pertinaciter
astricta; febris acuta; pulsus frequens,
durus et contractus; urina valde rubra;
nonnunquam singultus.

CAUSAE.

Easdem agnoscit causas ac gastritis;
hernia incarcerata; volvulus; colica;
frigus abdomini applicatum.

DIAGNOSIS.

Ab hepatide dignoscitur doloris absen-
tia ad summum humeri jaculantis: ab
gastrite dolore torqueente et urente
circa

circa umbilicum: ab colica, pyrexia et pulsu.

PROGNOSIS.

Signa fausta sunt, dolores migrantes, ensimque cessantes; venter ad tactum minus dolens; alvus clysmatibus respondens; sudores calidi atque profusi; ultiplenus plenus et mollis; urinæ turbatae opiosa demissio. Infausta, sunt, venis tormina sæva; abdomen tensum, tactumque refugiens: alvus pertinaciter clausa; urinæ suppressio; livor rectum labia; singultus perpetuus; delirium; subsultus tendinum; convulsiones.

CURA.

Inguinis missio generalis et topica; xantia; enemata emollientia; refri-

gerantia; abdominis fomenta; semi-cupium; vesicatoria; diluentia blanda: an opiata per anum injecta? an balneum frigidum, rebus ad extremum redactis?

CAP. XV. HEPATITIS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia; hypochondrii dextri ardor, tensio, dolor, saepe pungens pleuritici instar saepius obtusus et hypochondrio presso auctus; dolor ad claviculam ex summum humeri dextri; decubitus in latus sinistrum difficilis; spirandi difficultas sub inspiratione aucta; tussifere sicca; anxietas; nausea; vomitus biliosus; alvus plerumque astricta; urina parca, ruberrima; color faciei, oculorumque

lorumque subflavus; pulsus frequens, fortis et durus; singultus: Quando afficitur superficies convexa, dolor magis est lacinans; tensio major percipitur; tumor s^epe observatur; dyspnœa, singultuque magis violentis: Quando pars concava afficitur; dolor minus pungens est; respiratio magis libera; sed anxietas, nausea et vomitus magis premunt.

CAUSAE.

(Omnes inflammationem producentes; tubercula schirrosa; hepatis adhæsiones; vis externa; concretiones biliariæ in ductibus biliariis et vesica fœdea; affectus animum subito deprimentes; regiones calidæ.

DIAGNOSIS.

Ab pneumonia dignoscitur, dolore mi-

nus

acuto et eo ad claviculam et suminum humeri dextri ascende; dolore pressu aucto; decubitu in latus sinistrum difficulti; bilis vomitu; tussi, dyspnœaque minus violentis: ab splenitide tumoris et doloris situ: ab enteritide doloris torquentis circa umbilicum absentia.

PROGNOSIS.

Periculum secundum suppurationi vel gangrænæ proclivitatem dijudicabitur, quarum appropinquatio signis antea recensitis cognoscetur; hæmorrhagiæ naribus vel venis hæmorrhoidalibus; sudores copiosi vel diarrhœa biliosa sæpe morbum fauste solvunt.

CURA.

Sanguinis missio generalis et topica; epispastica parti affectæ; cathartica mitia

tia et enemata; fomenta; diluentia; refrigerantia; antimonium tartarisatum portiunculis ad nauseam ciendum; regimen antiphlogisticum: morbo in suppurationem exeunte, abscessus, si exteriora versus protrudat, cataplasma et fomenta sunt utenda. In India Orientali curatur acido nitrico, vel hydrargo interne et externe adhibito, donec excitatur salivatio.

CAP. XVI. HEPATITIS CHRONICA.

CHARACTER.

Hæc sæpe nulla quibus dignoscatur signa præbet, aliquando tamen eandem adesse suspicari potest, ex hepatitis causis quibusdam prægressis, ex sensu quodam plenitudinis et gravitatis in hypo-

hypochondrio dextro, ex doloribus plus minusve pungentibus in eadem parte subinde perceptis, ex dolore quodam a presso hypochondrio dextro vel a decubitu in latus sinistrum sentito, et denique ex pyrexia leviori cum dictis signis subinde infestante.

CURA.

Hydrargyrus interne et externe est administrandus donec excitatur lenis salivatio, tonicis et amaris conjunctis præcipue cinchona et ferri præparationibus. An acidum nitricum vel nitrum?

CAP.

CAP. XVII. SPLENITIS.

CHARACTER.

Pyrexia; hypochondrii sinistri, tensio, calor, tumor, et dolor pressu auctus; absque signis nephritidis.

Facile dignoscetur ab ullo alio morbo signis supradictis, et curatur modis sub hepatide memoratis.

CAP. XVIII. NEHPRITIS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia; dolor acutus, pungens saepius obtusus in regione renis, saepe ureteris iter sequens; mictio frequens urinæ vel tenuis decoloris, vel ruberrimæ; vomitus bilis variæ; ructus assiduus; cruris stupor;

stupor; testiculi ejusdem lateris retrac-
tio aut dolor.

CAUSÆ.

Hanc producunt omnes causæ gene-
rales inflammationis; diuretica acria;
vulnera et contusiones renum; equita-
tio diuturna et vehemens; fæces indu-
ratæ colo; decubitus in dorsum diutur-
nus; podagra retrocedens vel atoni-
ca; calculi.

DIAGNOSIS.

Ab lumbagine dignoscitur mictione fre-
quenti, dolore ureteris iter sequente, et
nequaquam aucto truncum erigendo:
ab nephritide calculosa, pyrexia dolo-
rem comitante primo ab insultu.

PROGNOSIS.

Dolores sensim cessantes; urina copiosa et crassa; sudor calidus per totum corpus diffusus; sanguinis fluxus ab vasis hæmorrhoidalibus faustum morbi eventum denunciant. Dolor in loco pulsans sternutamento auctus; pyrexia aucta; crebrum meiendi desiderium; dysuria; dolor subito cessans; singultus; delirium; infausta sunt signa.

CURA.

Sanguinis missio generalis et localis; laxantia lenia et enemata repetita; demulcentia blanda; rubefacientia; fomenta; semicupium; regimen antiphlogisticum; diaphoretica lenia, e. g. antimonium tartarisatum et similia refracta dosi; pyrexia et dolore multum levatis opiata.

CAP.

CAP. XIX. HYSTERITIS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia; hypogastrii calor, tensio, tumor et dolor; os uteri tactui dolens; stranguria; tenesmus; vomitus; alvus primò astricta, postea fusa.

PROGNOSIS.

Magna virium prostratio; vultūs erubescentia; rigores frequentes et abdominis tumor, infausta sunt symptomata: diaphoresis lenis; lochiorum fluxus; abdomen minus tensum et lactis secrecio, faustæ sunt notæ.

CURA.

Sanguinis missio generalis et topica; abdominis fomenta; diaphoretica lenia, qualia,

qualia, ipecacuanha vel antimonium tartarisatum opio conjunctum; laxantia lenissima; diluentia blanda; diæta blanda et nutriendis.

CAP. XX. CYSTITIS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia; dolor assiduus, ardens, pungens in loco vesicæ; tumor; mictio frequens dolorifica vel ischuria; vomitus; tenesmus.

CAUSAE.

Omnes inflammationem producentes; calculus; vicinorum inflammatio etc.

CURA.

Medendi ratio eadem est in hac ut in nephritide; diluentibus parce haustis.

CAP.

CAP. XXI. RHEUMATISMUS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia; dolores acuti, lancingantes circa articulos, muscularum tractum sequentes, frequentur migrantes, genua et reliquos maiores, potius quam pedum vel manuum articulos, infestantes; calore externo, motuve aucti; partis affectæ tumor, rubor et tensio; urina ruberrima; alvus constipata; pulsus frequens, plenus atque durus; sanguis detractus crustam coriaceam exhibens; nocte adventante ingravescunt omnia symptomata.

CAUSÆ.

Plethora; cœli subitæ mutationes; frigus corpori calefacto admotum: ver et autumnus. Causa proxima est membranarum

branarum et expansionum aponeuroticarum tendinum inflammatio.

DIAGNOSIS.

Ab arthritide dignoscetur dolore muscularum tractum sequente et nulla ventriculi affectione antecedente.

PROGNOSIS.

In genere fausté terminatur sudore copioso et universalis; urinâ sedimentum lateritium deponente; diarrhœa; hæmorrhagia vel eruptione cutanea.

CURA.

Regimen antiphlogisticum; missio sanguinis generalis et topica; cathartica mitia et enemata; refrigerantia præcipue sales medii; diluentia; diaphoretica, qualia, antimonium tartarisatum, refractâ

refractâ dosi, aqua ammoniæ acetatæ, et pulvis ipecacuanhæ compositus; rubefacientia et dolore fixo epispastica; venæsectio ne ultra justos limites est instituenda nam tardam efficiet convalescentiam. An digitalis? An cinchona præcipue si sub intermittentis typo compareat morbus?

CAP. XXII. RHEUMATISMUS CHRONICUS.

CHARACTER.

Post rheumatismum, nisum violentum vel subluxationem; dolores artuum vel muscularum, sub motu præsertim aucti, plus minusve fugaces, calore lecti vel alio externo levati; artus debiles, pallidi, rigidi, facilē et sæpe frigescentes;

tes; pyrexia nulla; tumor plerumque nullus.

CAUSAE.

Rheumatismus acutus prior et plurimæ causæ rheumatismum acutum producentes. Causa proxima est atonia, rigiditas et contractio fibrarum muscularium et vasorum extreborum.

CURA.

Stimulantia interna, qualia, oleum terebinthinæ, gummi guiacum, anthemis pyrethrum, raphanus rusticanus et siniapi; tonica præcipue cinchona; stimulantia externa; frictio; electricitas; exercitatio; balneum calidum; calor externus; rubefacientia; epispastica; diaphoretica ut pulvis ipecacuanhæ compositus; opium et calomelas, singulorum granum unum per decem vesperas:

peras: hydrargyrus ad solummodo salivationem non excitandum.

CAP. XXIII. PODAGRA.

SYMPTOMATA.

Morbus hæreditarius, oriens sine causa externa evidente, sed præeunte plerumque ventriculi affectione insolita; hora secunda post medium noctem plerumque invadente cum pollicis pedis vel articuli dolore, quandoque verò calcanei aut tali, ossium luxationem referente, cum sensu quasi aquæ tantum non frigidæ parti affectæ affusæ; mox sequuntur rigor, horror et pyrexia, dolor autem intenditur (rigore atque horrore sensim recedentibus) donec tandem sub noctem sequentem ad apicem pervenerit; tunc gradatim cessat, et

æger

æger leni madore perfusus somno concedit, a quo evigilans, partem affectam tumore et rubore occupatam cernit; per dies plures febris, dolorque die advesperascente redeunt, levantur autem sub galli cantu; appetitus prostratus, totius corporis sub vesperam rigor, gravitas et sensatio molesta paroxysmum comitantur. Recedentem paroxysmum excipit pedis affecti pruritus vix ferendus cum cuticulæ desquamatione; morbo jam discesso æger per longum tempus valetudine secundâ fru-
itur.

CAUSÆ.

Causæ prædisponentes sunt; labes hæreditaria; plethora; vitæ acme, venus immodica: causæ occasioñales sunt, usus cibi animalis et conditorum immodicus; vinum aliquique liquores spirituosi nimis liberaliter adhibiti; studi-

um

um nimium; vita sedentaria ignava; evacuationes suppressæ; caput magnum; vigilia diurnior; exercitatio violenta præcipue ambulatio; frigus extremis inferioribus applicatum.

DIAGNOSIS.

Ab rheumatismo cognoscitur dolore minores articulos aggrediente et ibi manente; si quando transfertur ex uno pedis pollice, alterum aggreditur; partis laborantis tumore et rubore; ventriculi affectione antecedente.

PROGNOSIS.

Hoc malum raro periculum adfert, nisi ventriculus, caput et partes vitæ inserientes afficiantur.

CURA.

Venæsectio generalis plerumque obest;
parti

parti affectæ hirudines aliquando prodesse possunt, sed optima remedia sunt lanula et patientia, cibo animali et liquoribus omnigenis spirituosis abstinentia ni vitæ cursus vel atoniæ signa aliter postulant: si tumor, rigorque post paroxysmum permaneant, strigilis assiduē est utenda. In intervallis, ab omnigenis liquoribus fermentatis abstinentia; exercitatio modica præcipue ambulatio vel equitatio; cathartica ex oleo e seminibus ricini, aloë, rhabarbaro, sulphure sublimato, sapone et siniilibus, parata, ad alvum astrictam præveniendum: tonica, qualia, cinchona, quassia et ferri præparationes et sales alkalini: symptomatum violentiâ imminutâ, opiata. An florente ætate, viribusque minime labefactis, prima morbi accessione, sanguinis misio,

sio, laxantia lenia, emetica et partis affectæ auræ frigidæ expositio?

CAP. XXIV. PODAGRA ATONICA.

SYMPTOMATA.

Podagra atonica, cum ventriculi vel alius partis internæ atonia, et vel sine expectata aut solita artuum inflammatione, vel cum doloribus artuum lenibus tantum et fugacibus, et cum dyspepsia vel aliis atoniae symptomatibus, subito sæpe alternantibus; alvo modo astrictâ, modo solutâ cum doloribus colicis; thoracis visceribus nonnunquam affectis, cordis palpitationem, syncopen et asthma producentibus: capite quoque affecto, cephalalgia, vertigo, apoplectici et paralytici affectus producuntur.

CURA.

CURA.

Evitatio studiosa causarum omnium quæ corpus debilitant; exercitatio modica; balneum frigidum si corpus sub ejus usu potenter stimuleter; cibi animalis, vini minime acescentis vel spiritus ardantis aquâ commisti modicus usus; tonica et cathartica modo memorata sunt utenda. Dyspepsiæ signa emeticis mitissimis sunt sublevanda: fontânellas inseri et frigus evitari opus est.

CAP. XXV. PODAGRA RETRO-
CEDENS.

SYMPTOMATA.

Inflammatio ad articulos more solito se prodit, sed ad doloris eundem gradum

dum non ascendit nec tempus assuetum perstat nec sensim decedit, sed repente cessat, excipiente partis internæ cuiusdam affectu molesto : inter partes internas nulla frequentius afficitur quam ventriculus, unde anxietas, ægritudo magna, vomitus aut dolor vehemens, frigorisque sensus oriuntur : cor non nunquam afficitur, unde syncope : interdum pulmones, unde asthma : quandoque caput, unde apoplexia vel paralysis.

CURA.

Si ventriculum afficiat, protinus succurrendum est vino generoso liberaliter dato et aromatibus calefacto ; si non satis valida sint, spiritus ardentes, æther, spiritus ammoniæ succinatus et similia sunt usurpari : ubi morbi impetus non valde vehemens est, tinctura
asæfœ-

asæfætidæ, alkali volatile; moschus; confectio opiata etc: si comitetur vomitus sub initio vino calido primum aquâ commisto dein mero promovendus est, postea opiata: si comitetur diarrhœa jusculum tenue, postea opiata: si pulmones occupet, opiata, antispasmodica, epispastica: quando caput impedit, remedia verisimillima sunt epispastica, kali purum collo admotum foret vel capiti, extremisque partibus, et crurum cum sinapeos pulvere frictio; eodem tempore aromata, alkali volatile et similia dari possunt.

CAP. XXVI. PODAGRA ABER- RANS.

CHARACTER.

Partis internæ inflammatio, vel non
D prægressa

prægressa vel prægressa et subitō rece-
dens artuum inflammatio.

CURA.

In tali casu oportet morbum venæsec-
tione, cæterisque remediis, quæ idio-
pathicæ ejusdem partis inflammationi
conveniunt, tractari.

ORDO III. EXANTHEMATA.

CHARACTER.

Morbi contagiosi, semel plerumque tan-
tum in decursu vitæ aliquem affidentes;
cum febre incipientes; definito tempore
apparent phlogoses, sæpe plures, exi-
guæ per cutem sparsæ.

CAP.

CAP. I. VARIOLÆ BENIGNÆ.

SYMPTOMATA.

Circa meridiem rigore, horrore atque
anguore invadunt, quos excipiunt calor,
dolor capitis dorsi et epigastrii (præci-
gue digito premente) nausea, vomitus
et somnolentia; adveniente eruptione
infantes nonnunquam convulsionibus
afficiuntur; tertio plerumque die pus-
ulæ quædam discretæ erumpunt primo
in facie et serie in totum corpus; symp-
tomata tunc levantur, et quinto die,
eruptione finitâ, cessant omnino; pus-
ulæ indies conicæ crescunt, primo sub
lbidæ tunc flavæ evadunt, interstitia
alde rubescunt: intumescit facies et
culi nonnunquam clauduntur, circa
iem undecimum magnitudinem sum-
iam attingunt et in crustas abeunt:

faciei tumor subsidet, manus, pedesque exinde tumescunt. Quando pustulæ non admodum paucæ sunt, deglutiendi difficultas, raucedo et salivatio circa diem sextum vel septimum superveniunt, et febris decimo plerumque die iterum appetet; sed hæc omnia symptomata, cum faciei tumor subsidet et pustulæ arescant, abeunt omnino.

CAUSA.

Contagium specificum.

DIAGNOSIS.

Dolor epigastrio presso et alia signa variolas ab aliis morbis dignoscent præcipue si epidemicè regnent.

CURA.

Regimen antiphlogisticum stricte es
adhibendum

adhibendum præcipue aër frigidus et
purus libere est admissu; cathartica
mercurialia ante diem quintum sunt ad-
ministranda; aqua frigida et diluentia
refrigerantia acidis grate redditâ libere:
crurum fotus: si urgeat diathesis phlo-
gistica venæsectio et postea vomitoriu-
m: si accedant convulsiones, opiata:
si eruptione finitâ urgeat pyrexia, ca-
thartica lenia et antimonii præpara-
tiones ad nauseam movendum uti sunt:
si fauces multum tumidæ sint epispas-
tica collo et gargarismata; si magna sit
debilitas cinchona, vinum: post diem
quintu[m] opiate semel vel bis indies
summo cum fructu sunt administrata.

CAP. II. VARIOLÆ MALIGNÆ.

SYMPTOMATA.

In his pyrexia vehemens, vomitusque plerumque perpetuus ante eruptionem urgent, pulsus frequens, debilis, contractus et convulsiones nonnunquam violentæ comitantur; diarrhœa nonnunquam eruptionem præcedit, et ad diem unum alteriusve post illam protrahitur; die plerumque secundo pustulæ nuinerosæ, circumscriptione parum regulares, pallidæ, minime elevatæ et in vesiculas coëntes sese ostendunt; symptomata post eruptionem præter vomitum omnia manent, in morbi progressu ingravescunt symptomata febrilia et delirium vel coma supervenit; facies immodice tumet, deglutiendi difficultas, faucium molestia et salivatio maxime urgent;

urgent; in infantibus diarrhoea salivationis vicem præstat; pustulæ in maturationem tendentes, plenæ fūnt et flaccidæ, quarum acumina sæpe cavantur, punctaque nigra videntur; in suppurationem veram nunquam procedunt sed humorem effundunt et in crustas fuscas vel nigras abeunt, foveolis in cute relictis; erysipelas eruptionem sæpe præcedit vel comitatur: in morbo violento petechiæ, urina sanguine tincta et hæmorrhagiæ frequenter videntur.

PROGNOSIS.

Dolor lateris vel ventriculi acutus post eruptionem; tumor faciei repente desidens; pustulæ valde confluentes superfaciem et thoracem; deglutiendi vel spirandi maxima difficultas; delirium; petechiæ; magna virium prostratio;
hæmorr-

hæmorrhagiæ et alia putredinis signa, infastæ sunt notæ.

CURA.

Vires cinchona, vino, opio, acidis mineralibus, cardiacis et diæta nutritive sunt sustentandæ, et epispastica aliaque remedia typho idonea, libere sunt adhibenda: an, ante pustularum eruptionem, si cutis sit præter naturam calida, cum aliis morbi violenti symptomatibus, aquæ frigidæ corpori nudato affusio? an emetica si minitetur strangulatio?

CAP. III. VÄRICELLA.

CHARACTER.

Pustulæ post brevem febriculam erumpentes,

pentes, in pustulas variolæ similes, sed vix in suppurationem euntes; post paucos dies in squamulas, nullâ cicatrice plerumque relictâ, desinentes.

DIAGNOSIS.

Ab variolis dignoscitur pyrexia miti, eruptione primò in tergum comparente, et quarto vel quinto die in squamulas abeunte.

CURA.

Hic morbus periculi expers, raro medentis opera indiget; desquamatione finitâ catharsis lenis est propinanda.

CAP.

CAP. IV. RUBEOLA.

SYMPTOMATA.

Hunc morbum antecedunt pyrexia, rigor, calorque alterni; anorexia, nausea, vomitus sæpe diarrhœa; ab initio tussis plerumque sicca, raucedo, dyspnœa, sternutatio, capitis, oculorum gravedo, somnolentia continua, stillicidium humoris acris ex oculis cum tumore, ardore et rubore palpebrarum et coryza comitantur; eruptionem protinus præcedunt anxietas; præcordiorum oppressio et pruritus faciei molestus; quarto plerumque die primum in facie, papulæ exiguae, rubræ, morsus pulicum redentes, gradatim coëuntes vix supra cutem eminentes, comparent, et in corpus totum sese serie diffundunt; post sex dies in squamulas furfuraceas minimas abeuntes. Signa (præter vomitionem)
eruptione

eruptione ad finem perducta non levantur, sed per totum morbi cursum manent et desquamatione inclinatâ, ingravescunt pyrexia, dyspnœa, tussis, somnolentia aliaque symptomata, et urget plerumque diarrhœa.

CAUSA.

Contagium specificum.

DIAGNOSIS.

Sternutatio; coryza; humoris ex oculis stillicidium; tussis et dyspnœa hunc morbum ab omni alio dignoscent.

PROGNOSIS.

Signa fausta sunt pyrexia, dyspnœaque mites; eruptio maturé apparens, diarrhœa lenis; diaphoresis modica; expectoratio libera atque copiosa. Infesta, sunt, vomitus posteruptionem perseverans;

severans; pneumonia diarrhoea symptomatica stipata; lassitudo magna; dolores graves, fixi, eruptionem antecedentes; dolor capitis et oculorum permanens; petechiae; papulae subito retrocedentes, praesertim si hisce succedat pneumonia, cynanche vel delirium.

CURA.

Sanguinis missio generalis et localis, secundum pyrexiae, tussis et dyspnœæ violentiam, sed raro ante desquamationem postulatur; cathartica, qualia, soda phosphorata, tartari crystalli, senna, tamarindi etc: enemata laxantia; diaphoretica lenia, e. g. antimonium tartarisatum tali dose ut nauseam moveat; sales medii; diluentia tepida; demulcentia blanda; expectorantia mitia; pediluvia; epispastica lateri et inter scapulas; si non urgeat diathesis phlogistica,

phlogistica, opata: morbo finito cathartica repetita: si superveniant pneumoniæ signa, venæsectio aliaque remedia ei aptata: si vexet diarhœa sanguinis missio: si putredinis signa sese ostendant cinchona, vinum, confectio aromaticæ etc. libere sunt propinanda.

CAP. V. SCARLATINA.

SYMPTOMATA.

Ineunte hieme plerunque se ostendit, cum frigore febrili et aliis synochæ signis, quarto morbi die facies aliquantum tumet; simul in cute passim comparet rubor floridus, maculis amplis tandem coalescentibus, post tres dies in squamulas furfuraceas abiens; superveniente dein sæpe anasarca, cito plerumque decedente.

CURA.

CURA.

Regimen antiphlogisticum, frigore et calore ex æquo evitatis: desquamatione absolutâ alvi purgatio; si in infantibus superveniant convulsiones vel coma, epispastica, opiate.

CAP. VI. SCARLATINA ANGINOSA.

SYMPTOMATA.

Lassitudo inusitata, animi dejectio, cephalalgia; gutturis angustia; musculo-ruin cervicis rigiditas; horror; rigor, aliaque pyrexiae signa sese ostendunt; secundo die deglutiendi difficultas, anorexia, nausea sæpe vomitus superveniunt; respiratio fit crebra, suspiriis interrupta; anhelitus est calidus atque urens

urens; cutis arida, calida, pungens et
inquietudo magna vexant; pulsus fre-
quens, parvus, debilis; alvus nec as-
tricta nec soluta; tonsillæ tument, ru-
bent et nonnunquam crustis albidis ob-
ducuntur; tertio plerumque die, rubor
floridus pressu evanescens, sed cito re-
diens in corpus totum comparet; cutis
lævis est et tumida; nonnunquam ma-
culæ latæ, lividæ, paucæ circa pectus
sese ostendunt; post tres dies cutis de-
squamatatio plerumque accedit, superve-
niente dein sæpe anasarcâ.

CAUSA.

Contagium.

DIAGNOSIS.

Ab morbillis distinguitur, tussis, cory-
zæ, epiphoræ et sternutationis absentiâ:
ab

ab variolis dolore epigastrio presso absente.

PROGNOSIS.

Delirium; oculi inflammati et splendidi; efflorescentia cito apparens; diarrhœa; infausta sunt symptomata.

CURA.

Obest plerumque sanguinis missio; emetica repetita summo cum fructu utuntur; cardiaca, e. g. contrayerva, mistura camphorata etc; diuretica ut kali pp. ammonia præparata: gargarismata: diaphoretica præcipue antimonium tartaratum refracta dosi ad nauseam movendum; pediluvia; balneum tepidum; regimen antiphlogisticum; postea cinchona, ferri præparationes: si permanserit debilitas cum comate, epispastica: ad anasarcam, scilla, calomelas, sales alkalini

alkalini, digitalis; et eâ affectione amotâ, tonica, ut cinchona, vinum, ferri præparationes, diæta nutriens et exercitatio: an aquæ frigidæ corpori nudato affussio? An acida mineralia et vegetabilia diaphoresi leni primo excitata?

CAP. VII. PESTIS.

SYMPTOMATA.

Eodem plerumque modo quo typhus gravior incipit; frigoris paroxysmi gravius ægrum adoriuntur quam in febre continuâ contingit; ingens partium internarum excipit calor; æger torpedine quadam, mentis stupore, aurium tinnitus, capitis gravedine, ebrii instar, afficitur: vultus horrore plenus, oculi rubri, vagi atque prominentes, capitis dolor immanis, vigiliæ, delirium et interdum

terdum coma comitantur; ingens supervenit virium prostratio, animi dejectio et solicitude; præcordia oppressa, respiratio difficilis, nausea perpetua atque vomitus biliosus, dejectiones biliosæ, fœtidæ, miserum torquent: pulsus frequens, debilis, abnormis sæpe tamen magis durus et plenus evadit; sitis immodica est; lingua plerumque albida, haud raro nigra; urina pallida et cruda vel rubra et turbida; aut citius aut serius bubones, (partis pruritu præcedente) vibices, carbunculi atque petechiæ comparent et æger syncope, tendinum subsultu et convulsionibus tentatur.

CAUSA.

Contagium.

PROGNOSIS.

PROGNOSIS.

Signa fausta sunt, ægri vires haud multum depressæ; lenis et universus sudor cum pulsu valido et regulari, anxiatem, nauseam et vomitum tollens; bubonum et carbunculorum eruptio morbi levamine comitata: Infausta sunt; calor immodice intensus; sudores profusi corpus debilitantes; petechiæ nigræ, latæ cito conspicuæ; magna et subita virium prostratio.

CURA.

Venæ sectio caute est celebranda; vomitoria, ad vomitionem semel et postea nauseam ciendum; diluentia; refrigerantia; regimen antiphlogisticum; mundities summa et cubiculi perpetua ventilatio; cinchona, vinum et alia typhograviori idonea; aqua frigida libere est bibenda:

bibenda : corporis totius cum oleo olivæ
frictio : an aquæ frigidæ affusio ? an hy-
drargyri præparationes ad salivæ fluxum
lenem ciendum ?

CAP. VIII. ERYSIPELAS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia, somnolentiâ, delirio vel comate,
stipata ; pulsus frequens, plenus est et
durus ; secundo, tertiove die comparet
eruptio coloris rubicundi, pressione eva-
nescens, ambitûs inæqualis, serpens,
faciem, collumque operiens ; tumor evi-
dens, palpebras nonnunquam occludens,
dolor urens, in cuticulæ squamulas,
phlyctænas vel vesiculas abiens ; faciei
inflammatione apparente pyrexia non
semper remissionem patitur sed sæpe
cum inflammatione ingravescit et dies

octo

octo vel decem durat; palpebræ non-nunquam in suppurationem tendunt; comate et delirio in gravescentibus, æger die septimo, uno vel undecimo mortalitatem explet,

CAUSA.

Sensilitas et irritabilitas auctæ; frigus; acria aliena applicata; evacuationes solitæ suppressæ; erysipelatis priores insultus.

DIAGNOSIS.

Ab scarlatinâ anginosâ, faucium tonsillarumque dolore, rubore et tumore dignoscitur.

PROGNOSIS.

Pyrexia vehemens; coma vel delirium perpetuum infausta sunt signa; sine crisi evidente faustè terminatur morbus.

CURA.

CURA.

Sanguinis missio si adsit diathesis phlogistica; emetica, ad vomitionem, nau-seamque ciendum; regimen antiphlogisticum; diluentia; applicationes topicæ, e. g. avenacea farina; amyolum; folia brassicæ etc : si delirium vel stupor urgeat, capiti fomenta et epispastica: si putredinis sit symptoma, vinum; opium; cinchona: caput erecte est tenendum: an moschus et ammonia præparata largis dosibus si timenda sit gan-græna? an cinchona larga dosi omni in morbi stadio?

CAP. IX. MILIARIA.

SYMPTOMATA.

Synochus: dolor plerumque pectoris;
auxietas

anxietas; suspiratio frequens; sudor
olidus; punctiones cutis; incerto morbi
die erumpunt papulæ rubræ, exiguae,
milii seminis magnitudine per totam cu-
tem, præter faciem, crebræ; quarum
apices, post unum vel alterum diem,
pustulas minimas, albas, brevi manentes,
in squamulas abeuntes, ostendunt.

CAUSAE.

Debilitas; regimen calidum; puerpe-
rium.

DIAGNOSIS.

Ab omnibus aliis exanthematibus sudore
olido dignoscetur.

PROGNOSIS.

Petechiæ inter papulas erumpentes;
magna debilitas vel putredinis signa;
eruptio

eruptio retrocedens, delirio vel comate superveniente infausta sunt signa.

CURA.

Regimen antiphlogisticum præcipue aëris frigidè libera admissio ; si debilitas, coma vel putredinis signa concomitantur, cinchona, vinum, opium et epipastica ; si adsit diathesis phlogistica venæsectio etc.

CAP. X. URTICARIA.

CHARACTER.

Die secundo rubores maculosi, urticarum puncturas referentes, interdiu fere, evanescentes, vespere cum febre redeuntes, et post paucos dies in squamulas minutissimas abeuntes.

CURA.

CURA.

Regimen antiphlogisticum, medicamentis vix unquam indiget; post desquamationem alvi lenis purgatio.

CAP. XI. PEMPHIGUS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia; primo, secundo, tertiove morbi die, in variis partibus internis et externis pruritu præcedente, erumpunt vesiculæ, humore subflavo plenæ, avel lanæ magnitudine, tres quatuorve dies manentes, et tandem ichorem tenuem effundentes.

CURA.

Primæ viæ vomitorio et alvi purgatione sunt evacuandæ; postea tonica; cardiaca; antiseptica; gargarismata.

CAP. XII. APHTHÆ.

CHARACTER.

Lingua tumidiuscula; linguæ et fau-
cium color purpurascens; escharæ in
faucibus et ad linguæ margines pri-
mum comparentes, os internum totum,
nonnunquam etiam canalem alimenta-
rium occupantes, albidæ, aliquando dis-
cretæ, sæpe coalescentes, abrasæ cito
renascentes, et incerto tempore manen-
tes, pyrexia plerumque mitis.

CURA.

Absorbentia; laxantia mitia; emetica
lenia nonnunquam prosunt; applica-
tiones topicæ, quales, boracis scrupuli
duo aut drachma ad mellis unciam,
cujus pauxillum penicillo frequenter
est

est utendum: morbo ingravescente,
cardiaca; cinchona; opiata; epis-
pastica.

ORDO IV. HÆMORRHAGIA.

CHARACTER.

Pyrexia cum profusione sanguinis abs-
que vi externa; sanguis missus ut in
phlegmatis appareat.

CAP. I. HÆMORRHAGIA.

SYMPTOMATA.

Plura vel pauciora e signis sequentibus
sæpissime sanguinis profluvium ante-
cedunt, plenitudo, tensio, ardor vel gra-
vitas partis ipsius vel ejus vicinæ, fri-

goris sensus modo levis, modo gravis accedit, eum concomitantur plus minusve horroris et rigoris, nonnunquam nausea et vomitus; hæc signa sensim decedunt et calor præter naturam auctus excipit, pulsus fit frequens, citatus, plenus, validus atque durus et sanguis prorumpit; sanguis missus ut in phlegmatisiis apparet.

CAUSÆ.

Plethora universa; evacuationes solitæ imminutæ vel suppressæ; conformatio partium prava; animi pathemeta violenta; calor externus; exercitatio violenta; ligaturæ; omnia quæ circuitionem sanguinis accelerant; frigus externe adinotum.

CURA.

CURA.

Regimen antiphlogisticum stricte est administrandum, calor externus præcipue est evitandus; refrigerantia præcipue acida, nitrum et infusum rosæ; potus frigidi; sanguinis missio; emetica; epispastica; astringentia præcipue alumén, catechu, frigus externum: si diathesis phlogistica fuerit sublata, opíata: Reditus ejus, diæta parciore minusque nutriente, exercitatione modica præcipue gestatione, equitatione, navigatione, alvi leni purgatione, caloris externi et causarum remotarum evitazione, æquanimitate, est præcavendus.

CAP.

CAP. II. EPISTAXIS.

CHARACTER.

Capitis dolor vel gravitas, faciei rubor,
narinx pruritus, sanguinis profusio e
naribus.

CURA.

Quando non crisin indicat, est coh
benda corporis, capitisque situ erecto,
narium pressione, capitidis immersione
in aqua frigida sale muriatico in eâ so
luto; linteolis polline vel alumine
sparsis et in nares ingestis; irritationis
omnis evitazione: redditui ejus occur
ritur fontanellis et modis modo me
moratis.

CAP.

CAP. III. HÆMOPTYSIS.

CHARACTER.

(Generum rubor; molestiæ aut doloris, et aliquando caloris in pectore, præcipue sub sterno sensus; in ore salis sapor; dyspnœa; faucium titillatio, non nunquam nausea et vomitus; tussis aut tussicula sanguinem floridum, sæpe spumosum rejiciens.

CAUSAE.

(Causæ prædisponentes sunt, certa ætas, nempe inter decimum sextum et trigesimum quintum annum; temperamentum sanguineum; sensibilitas nimia; excretionum consuetarum suppressio; hæmorrhagiæ priores; labes hæreditaria, quæ, collo longo, procerâ staturâ, thorace plano et angusto, scapulis de pressis,

pressis, notatur et omnes causæ remotæ hæmorrhagiæ.

DIAGNOSIS.

Sanguinis profluvium ab faucibus tussi nullâ comitatur : hæmatemesis, vomitu sanguinis nigri, alimentis commisti, dignoscetur, tussi nullâ comitante.

PROGNOSIS..

Prognosis magis fausta, si hæmoptysi cessante, nullus thoracis dolor, dyspnœa vel tussis permaneat : vel si, ab evacuatione suppressâ vel vi externâ sine causis prædisponentibus oriatur.

CURA.

Regimen antiphlogisticum sedulò est usurpandum ; venæsectio secundum symptomatum violentiam repetita; cathartica

thartica refrigerantia; epispastica; vomitoria lenia; cochleare natri muriati; astringentia; corporis, mentisque quies et alia pro hæmorrhagiis modo memorata: an postea, cinchona, acidum vitriolicum et opium? an corporis, usque ad pubes aquâ frigidâ, immersio?

CAP. IV. PHTHISIS.

SYMPTOMATA.

Plura vel pauciora signa modò memora
randa phthisin sæpe antecedunt; py-
rexia lenis exercitatione minimâ aucta;
manuum volæ ardentes et madoris
expertes præsertim die advesperas-
cente; oculi post somnum humidi; urina
aucta; cutis arida pedum præcipue
aurorâ adventante; genarum erube-
scentia;

scentia; raucedo; dolor pectoris levis vel acutus; dolor lateris fixus vel dolor lateris utriusque lacinans; cephalalgia; animi deliquia crebra; appetitus defectus; exercitationi vel motui inaptitudo universa; tunc symptomata morbum certum notantia superveniunt, nempe, tussis sicca plus minusve violenta levissimis causis exacerbata; raucedo; præcordiorum gravitas et constrictionis sensus præsertim post motum, in unum magis quam in alterum latus decumbendi difficultas et respiratio leviter molesta; pulsus ab initio frequens, plenus atque durus; respiratio multo citatior quam in salute evadit costiselevatis et sono suspirationem referente perficitur; tussis vespere adventante sensim ingravescit, per noctem ægrè vexat, et muci posteaque puris expectoratio accedit; hæc signa,
lateris

lateris et thoracis doloribus erraticis, lassitudine et animi asperitate stipantur; cibi appetitus imminuitur, et vomitus s^epe post pastum obvenit: Jamque tabescit corpus, sputa copiosiora, purulenta, colore variantia, albentia, flaventia, viridentia nonnunquam sanguine striata cum sapore quasi materiæ putrescentis, rejiciuntur, et hecticæ justa supervenit, cuius exacerbationes, bis intra viginti quatuor horas, una obscurior meridie circiter, altera sub noctem, præeunte plerumque languoris, frigorisque sensu, accenduntur, hæ accessiones, per aliquot horas, calore et siti auctis, tussi magis molestâ et sputo minus libero, perstant, manè, sudores plus minusve profusi corpus magnopere infirmantes, erumpunt; urina sedimentum leve furfuraceum deponit, et omnia signa aliquid levaminis recipiunt,

recipiunt, cute solummodo arida manente: lingua, faucesque quasi leviter inflamatæ rubent aut aphthis obducuntur; pallor cadaverosus totum vultum præter exiguum circumscriptum genarum spatium occupat; morbo procedente tunica adnata margaritarum colorem refert; diarrhœa colliquans cum sudoribus vices alternans, pedes œdematosi, capilli decidentes, unguis adunci, elata præcordia summam virium defctionem demonstrant, et mors amica scenam claudit.

CAUSÆ.

Causæ prædisponentes sunt, labes hæreditaria; conformatio thoracis prava; cervix longa; humeri elati; thorax angustus; temperamentum sanguineum; scrofula; sensibilitas nimia; rubeola;

rubeola ; eruptiones retropulsæ ; eva-
cuationes immodicæ ; nimia sanguinis
oxygenatio ; extranea in pulmones ac-
cepta : Causæ occasioñales sunt, hæ-
moptysis, catarrhus, asthma, pneumo-
nia, tubercula, contagium.

PROGNOSIS.

In phthisi incipiente anceps est prog-
nosis, ex febris hecticæ violentiâ, debi-
litate, sputi naturâ, aliisque signis plus
minusve violentis eventûs judicium est
trahendum.

CURA.

Sanguinis missio secundum ægri vires
in primo stadio ; diæta ex lacte vel ve-
getabilibus confecta ; emetica ex ipe-
cacuanha et zinco vitriolato in omni
morbi stadio ; regimen antiphlogisti-
cum ;

cum ; epispastica ; setacea ; nitrum in dosi decem vel quindecim granorum ; ambulatio in aëre frigido et sicco : in stadio secundo diæta cardiaca foret et stimulans, præcipue ex lichene islandico, piscibus testaceis et similibus : digitalis ; exercitatio, præcipue navigatio, equitatio ; climatis mutatio ; locorum arctorum evitatio, etc. ætheris vitriolici et cicutæ vaporis inhalatio ; aëra arte facta : in stadio tertio balsama naturalia, acida mineralia, aqua mephitica vel seltzerana, opiata, et alia supra recensita : an cinchona ? An solutio muriatis calcis ?

CAP. V. HÆMORRHOIS.

SYMPTOMATA.

Capitis gravitas vel dolor, vertigo, nau-
sea,

sea, lumborum, anique dolor; circa anum tubercula livida dolentia, e quibus plerumque profluit sanguis, qui, aliquando etiam, nullo tumore apparente, ex ano stillat, alvus plerumque astricta, pyrexia.

CAUSAE.

Ætas proiecta; plethora; alvi duries; cibus et potus immodice sumpti, arthritis; obstructio hepatica; prolapsus ani; usus purgantium immodicus; quæcunque reditum sanguinis venosi impediunt; recti relaxatio et ejus venarum torpor.

CURA.

Si dolor sit immanis et partes multum tumefactæ, hirudines parti affectæ sunt admovendæ, et fomenta sunt utenda;
alvus

alvus astricta laxantibus est amovenda
 quorum optima sunt, flores sulphuris,
 oleum e seminibus ricini, tartari cry-
 stalli, balsamum copaivæ, electuarium
 senæ, et similia: astringentia externa,
 qualia, gallæ, cortex quercus, frigida
 lavatio: astringentia interna: si ab ani
 prolapsu ortum traheret, rectum quam
 primum in suum locum arte est resti-
 tuendum, et redditui ejus occurrentum
 remediis causæ ejus idoneis: plethora
 modis sub hæmorrhagia memoratis
 est amovenda et causæ remotæ sunt
 evitandæ.

CAP. VI. MENORRAHGLA.

SYMPTOMATA.

Dorsi, lumborum, ventris, parturien-
 tium instar, dolores; menstruorum co-
 piosior

piosior vel sanguinis e vagina præter ordinem fluxus, pyrexiam, dyspnœam, capitisque dolore, comitatus, sistema totum infirmans.

CAUSAE.

Plethora, liquores spirituosi, victus laetior; exercitium nimium; ictus abdomini inferiori illati ejusve contusiones; nisus violenti; animi pathemata violenta; systematis laxitas et debilitas; venus immodica; abortus crebrior; partus difficilis; alvi durities; frigus pedibus admotum; theæ usus immoderatior: Causa proxima est, uteri vasorum aucta actio, eorum laxitas et ruptura.

PROGNOSIS.

Copia sanguinis larga subito effusa; sudores frigidi et convulsiones magnum periculum imminent.

CURA.

CURA.

Si symptomata adsint phlogistica venæsectio; regimen antiphlogisticum præcipue corporis, mentisque quies, et caloris evitatio; diæta parca; laxantia lenissima; enemata; refrigerantia; lectus minus mollis foret et stragulis levioribus opertus; astringentia interna, ut cerussa acetata, alum, kino, catechu, cinchona, infusum rosæ: externa, ut lintea aqua gelida et aceto vel quercus decocto forti madefacta, pudendis et dorso applicanda: sedativa astringentibus conjunctis; abdomini epispastica: In interyallis causæ remotæ sunt evitandæ et tonica, qualia cinchona, ferri præparationes, exercitatio modica et balneum frigidum sunt utenda.

CAP.

CAP. VII. LEUCORRHœA.

SYMPTOMATA.

Materiei colore variantis e vagina, sine uteri topicâ affectione fluxus, coxis et dorso dolore continuo stipatus, menorrhagia conjunctus vel mox secutus, sistema totum, præsertim ventriculi functiones debilitans; pyrexia, dyspnœa, et palpebrarum tumore nonnunquam concomitantibus.

CAUSÆ.

Causæ sunt partus frequens sine infantis lactatione, partus difficiles; menorrhagia et omnes causæ eam producentes.

CURA.

Astringentia qualia hæmatoxylum et alia supra recensita; injectiones astrin-gentes

gentes in vaginam immissæ; stimulantia, ut, cantharides, terebinthina, balsainum copaivæ etc: tonica præcipue cinchona, ferri præparationes, zincum vitriolatum et balneum frigidum; rhabbarari pauca grana cum opii grano uno omni nocte per plures menses; emplastrum pieis burgundicæ compositum lumbis admotum foret et indu-sium laneum induere convenit.

CAP. VIII. AMENORRHœA.

SYMPTOMATA.

Dyspepsia; cibi desiderium aut immi-nuitur vel absurdum est; cutis pallor vel decoloratio; oculi subsedisse viden-tur et circulo livente circumdantur; la-bia rubedinem amabilem perdunt; ve-nae minus plenæ apparent; corporis tumor

tumor mollis ; asthenia ; respiratio cito-
tata præcipue post motum ; lumborum,
coxarum nonnunquam etiam capitis
dolor ; palpitatio ; syncope ; menstru-
orum retentio : Chlorosis Auctorum.

CAUSAE.

Uteri vasorum actio infirmata ab sys-
tematis debilitate et laxitate orta.

CURA.

Systematis tonus est restaurandus exer-
citatione omnigena ; balneo frigido ;
tonicis, præcipue ferri præparationibus
myrrha, kali præparato, et aromatibus
conjunctis ; vasorum uteri excitanda
est actio cathartica, nempe alöe, calo-
melane et similibus ; ambulatione ; sal-
tatione, frictione, pediluvii, fomentis te-
pidis regionis hypogastricæ ; ictu elec-
trico,

trico, arteriæ iliacæ compressione, et præ oīnibus nuptiis: an gas oxyge-
nium dilutum?

CAP. IX. SUPPRESSIO MENSİUM.

SYMPTOMATA.

Dorsi, lumborumque dolor; dyspepsiæ et hysteriæ symptomata; alvus astricta; dolores colici; hæmorrhagiæ ab variis corporis partibus.

CAUSÆ.

Uteri vasculorum extremorum spasmus sive rigiditas nimia; atonia atque debilitas corporis universi.

CURA.

Si adsit plethora, venæsectio, aliter non; uteri vasorum constrictio est amo-
venda

venda balneo tepido, fomentis regioni pubis admotis; catharticis, opiatis, antispasmodicis; his nihil valentibus medicamenta et alia, ad speciem priorem aptata, sunt adhibenda: remedia hæcce plus auxilii adportabunt, si eo tempore, quo nesus hæmorrhagicus impendet, utantur: Ad dysmenorrhagiam opiata, pediluvia, balneum tepidum et diluentia tepida conducunt.

CAP. X. HÆMATEMESIS.

CHARACTER.

Sanguinis coloris nigri, grumosi, alimentis commisti ex ventriculo vomitu rejectio; nausea; doloris et gravitatis sensu præcedente.

CAUSAE.

CAUSAE.

Plethora; evacuationes sanguinis suppressæ; tumores splenem vel hepar comprimentes; vis externa.

CURA.

Hic morbus plerumque symptomaticus est; si hæmorrhagia sit violenta, et plethora adsit, venæsectio et alia hæmorrhagiis idonea sunt usurpari: in genere astringentia et tonica, qualia cinchona, ferri præparationes et opium, conducent: si ab evacuationibus suppressis oriatur, hæ sunt restaurandæ: si ab tumoribus splenem vel hepar comprimentibus, hydrargyrus, cicuta, etc.

CAP.

CAP. XI. HÆMATURIA.

CHARACTER.

Plerumque morbus est symptomaticus, ab calculo renem lacerante, hæmorrhoidibus suppressis vel sanguine in putredinem vergente oriens.

CURA.

Si ab calculo oriatur, enemata laxantia, regimen antiphlogisticum, demulcentia, et aqua super-carbonatis potassæ vel sodæ sunt utenda: si ab hæmorrhoidum suppressione remedia ei aptata sunt utenda: si ab putredine, antisepтика: Linteum in ægri urina immersum colore rubro tingetur:

ORDO V. PROFLUVIA.

CHARACTER.

Pyrexia cum excretione aucta, natura-
liter non sanguinea.

CAP. I. CATARRHUS.

SYMPTOMATA.

Pyrexia saepe contagiosa, capitis gravitas
vel dolor, nares farctæ aëris aditum im-
pedientes, muci ex glandulis membranæ
narium, faucium vel bronchiarum ex-
cretio aucta; nonnunquam sternutatio
et oculorum quasi distentio: lachry-
marum fluxus, faucium rubedo, calor
atque tumor; trachææ asperitas; rau-
cedo; angustiæ in thorace sensus; dys-
pnœa; tussis molesta primo sicca postea
mucum copiose ejiciens.

CAUSA E.

CAUSA E.

Causæ remotæ sunt frigus corpori admotum et nonnunquam contagium : Causa proxima est, humorum ad glandulas mucosas narium, faucium et bronchiarum affluxus auctus, statu inflammatorio stipatus.

PROGNOSIS.

Catarrhus maxima ex parte periculi expers, sed in senibus peripneumoniam notham nonnunquam inducit et in prædispositis phthisin creare videtur.

CURA.

Vix aliud plerumque requiritur, nisi, ab cibo animali abstinentia, diluentia blanda, tepida ; sin urgeat diathesis phlogistica, sanguinis missio, regimen antiphlogisticum, laxantia, demulcentia, dia-

phoretica ut pulvis ipecacuanhæ compositus vel antimonium tartarisatum ad nauseam solummodo movendum, expectorantia mitia et episistica, uti sint: diathesi phlogisticâ imminutâ, opata; oleum naso externo est admotu.

CAP. II. DYSENTERIA.

SYMPTOMATA.

Pyrexia contagiosa; nausea; vomitus, intestinorum inflatio, tormina graviâ, dejectiones parcæ, frequentes, mucosæ, spumosæ, sebaceæ vel sanguinolentæ et fimbriis membranaceis admixtæ, restringit plerumque fæcibus alvinis, vel massulis stercoris indurati, (scybalæ appellatis) solummodo comparentibus, tenesimus nonnunquam singultus.

CAUSA.

CAUSA.

Causa remota specificum est contagium, et causa proxima esse videtur coli constrictio spasmodica.

PROGNOSIS.

Tenesmus et tormina valde vehementes; dolor subito cessans cum pulsu debili et intermittente; fæces valde fœtidæ; magna debilitas; petechiæ; singultus, infesta sunt signa: diaphoresis lenis; dejectiones minus frequentes et vires parum fractæ fausta sunt signa.

CURA.

Venæsectio si urgeat diathesis phlogistica; emetica, et magis poterint si non tantum vomitum sed alvum quoque moverint; cathartica repetita, præsertim natron vitriolatum, oleum e seminibus ricini,

ricini, soda phosphorata, etc. et omni nocte post catharticorum usum opiata et præ omnibus pulvis ipecacuanhæ compositus; enemata larga ex amylo vel lini seminibus parata; demulcentia mucilaginosa; fomenta; semicupium; epispistica; diæta ex lacte et oryza: quando amoveatur diathesis phlogistica, tonus intestinorum tonicis, et astringentibus ut cinchona, simarouba, quassia, floribus chamæmeli, colomba, gentiana et similibus, est restaurandus: an, morbo inveterato, calomelas ad salivationem lenem ciendum? an extractum nucis vomicæ in dosi grani et dimidii tertiaris horis? Si sub intermittentis typo compareat febris, cinchona est administranda.

NEUROSES.

CLASSIS II. NEUROSES.

CHARACTER.

Sensus et motus læsi sine pyrexia idiopathica, et sine morbo locali.

ORDO I. COMATA.

CHARACTER.

Motus voluntarii imminuti cum sopore sive sensuum feriatione.

CAP. I. APOPLEXIA.

CHARACTER.

MOTUS voluntarii fere omnes imminuti, cum sopore plus minusve profundo, stertore, faciei tumore et rubore, superstite motu cordis et arteriarum ; præcedentibus

præcedentibus nonnunquam vertigine, capitis dolore, epistaxi, aurium tinnitu, incubo, caligine, vel stupore.

CAUSÆ.

Causæ prædisponentes sunt ætas senilis; caput magnum, cervix brevis; obesitas immodica; vita sedentaria ignava; vinum aliquique liquores spirituosi nimis liberaliter adhibiti; evacuationes solitæ suppressæ; studium nimium; Causæ occasioales sunt, exercitatio vehemens; pathemata animi violenta; calor externus; compressio colli externa; vis externa; inspiratio plena et longa; nimia vasorum cerebri distentio et eorum laceratio.

DIAGNOSIS.

Ab paralysi, stertore, somno profundo et motuum

motuum omnium voluntariorum immunitione dijudicabitur apoplexia.

PROGNOSIS.

Prognosis fausta vel infausta pro accessionis gravitate dirigenda erit, nonnunquam fauste solvitur morbus hæmorrhagia vel diarrhœa.

CURA.

Sanguinis missio generalis nimis libera plerumque nocet, sed cucurbitulæ cruentæ occipiti admotæ maxime conducent, capitis fomenta, ictus electrici lenes per cranium missi; cathartica acria ex colocynthide, alöe, extracto jalapii et similibus parata; enemata acria; vesicatoria capiti, spinæ dorsi et extremitatis: cataplasma sinapeos; regimen anti-phlogisticum; capitis positura erecta: Ad redditum

reditum ejus præcavendum, causæ excitantes sunt evitandæ et diæta minus fo-
ret nutriens; liquoribus spirituosis ab-
stinentia; exercitatio modica; medica-
menta leniter alvum subducentia; seta-
cea vel fontanellæ prope caput maxime
conducunt; an errhina? an opium? an
hydrargyri præparations ad salivatio-
nem lenem ciendum?

CAP. II. PARALYSIS.

SYMPTOMATA.

Motus voluntarii nonnulli tantum im-
minuti, sæpe cum sopore; pulsus tar-
dus et mollis; alterutro corporis latere
plerumque affecto, inde hemiplegia ap-
pellato; præeuntibus sæpiissime torpore
universali, vertigine, capitis gravedine,
mentis

mentis hebetudine, oblivione insuetâ, algoris sensu lateris vel partis passuræ et nonnunquam tremore et dolore.

CAUSAE.

Cerebri compressio ab effusionibus sanguineis, serosis vel tumoribus; vis nervæ imminuta; venena in corpus accepta; colica pictonum; apoplexia et ætas proiecta.

DIAGNOSIS.

Ab apoplexia, aliisque morbis pulsū et symptomatibus facile dignoscetur.

PROGNOSIS.

Partis laborantis calor, dolor levis punc-
torius seu formicationis sensus; pyrexia
vel diarrhœa, faustæ sunt notæ.

CURA.

CURA.

Si ab cerebri compressione oriatur, venæ sectio et alia remedia apoplexiæ aptata sunt utenda ; quando hemiplegia solummodo manet, utenda sunt stimulantia externa, ut, epispastica, rubefacientia, e. g. tinctura cantharidis, limentum ammoniæ, æther, etc. frictio ; urticatio ; electricitas et balneum frigidum : stimulantia interna, ut, anthemis pyrethrum, sinapi, raphanus rusticanus, arnica montana, sales volatiles et hydrargyrus ; diæta nutriendis foret et stimulans ; postea aquæ bathonienses.

ORDO

ORDO II. ADYNA~~M~~MIÆ.

CHARACTER.

Motus involuntarii, sive vitales, sive naturales imminuti.

CAP. I. SYNCOPÆ.

SYMPTOMATA.

Motus cordis imminutus vel aliquandiu quiescens, sine causa manifesta sæpe rediens, cum cordis palpitatione vehementi in intervallis, ex vitio cordis vel vasorum vicinorum, vel ex systematis totius affectione, oriens, nonnunquam vomitu, convulsionibus vel epilepsia terminatus.

CAUSA.

CAUSA.

Causa proxima esse videtur motus immutatus, vel, cordis et arteriarum, actio quiescens.

CURA.

Stimulantia in paroxysmo ad nares sunt applicanda; postea tonica: si ab causa manifesta oriatur, remedia ei idonea sunt administranda.

CAP. II. DYSPEPSIA.

CHARACTER.

Anorexia, nausea, vomitus, ventriculi inflatio, ructus acidi, ruminatio, cardialgia, gastrodynia, anxietas, languor, animus leniter depresso, pauciora saltem vel

vel plura horum simul concurrentia, plerumque cum alvo astricta, et sine alio vel ventriculi ipsius, vel aliarum partium morbo.

CAUSAE.

Causæ remotæ sunt duplices, 1. quæ in ventriculum ipsum protinus agunt: 2. quæ in alias corporis partes agunt et dein in ventriculum atoniam diffundunt. Hæ sunt speciei prioris, sedantia seu narcotica, qualia, opium, liquores spirituosi; nicotiana; thea et coffea; acida; aromata; cibus plenior; vomitio nimis crebra; amara; liquores calidi nimis profuse hausti; salivæ excretio nimia. Quæ in alias corporis partes primum agunt, ut, affectus animi violenti, vita sedentaria, studium intensius, venus nimia, tempestas humida et frigida

gida sine exercitatione; inebrietas: Causa proxima est atonia fibrarum ventriculi muscularium et debilitas.

CURA.

Emetica; sales alkalini et absorbentia, præcipue aqua calcis, sapo: cathartica ex alöe, rhabarbaro vel senna, aromatibus vel amaris conjunctis; epispastica dorso; postea ad tonum ventriculi restaurandum, tonica, qualia, ferri præparationes, quassia, cinchona, colomba et gentiana; quædam symptomata sunt levanda, ventriculi inflatio levatur æthere vitriolico: cardialgia acido sulphurico, sapone, aqua seltzerana vel opio est amovenda: vomitus clysteribus opiatis: anxietas et oppressio post pastum aromatibus ut decem piperis nigri granis statim sumptis: diæta ex cibo animali

animali foret confecta; exercitatio modica et balneum frigidum medelam accelerant: aquæ bathonicæ et aqua expice liquida parata conducunt; causæ occasioales sunt evitandæ.

CAP. III. HYPOCHONDRIASIS.

CHARACTER.

Dyspepsia cum languore, mœstitia, metu præcipue mortis, morositate, zelotypia, pravisque suspicionibus omnigenis, ex causis non æquis in temperamento melancholico, alvo modo dura modo fusa.

DIAGNOSIS.

Hypochondriasis ab dyspepsia dignoscitur, languore, mortis metu, pravisque suspicionibus

suspicionibus semper præsentibus et signis dyspepsiæ minus violentis vel omnino absentibus; in dyspepsia, signa ejus affectionis majori semper adsunt gradu, et alia supra memorata minus sunt violenta vel omnino absentia; hypochondriasis nunquam in prima ætate occurrit, circiter vero, vel post annum trigesimum quintum plerumque ingruit.

CURA.

Vesicatorium regioni epigastricæ vel emplastrum picis burgundicæ compositum abdomini est admotu; aquæ bathonicæ; balneum tépidum: sed in hac affectione animi alacritas est sustentanda, consortiâ venustorum atque lepidorum, exercitatione præcipue equitatione, venatione, aucupatione, perpetuâ demigratione, navigatione, oblectamentis

mentis omnigenis et anxietatis impeditione; symptomata dyspepsiae ab modis modo memoratis sunt levanda: pulveris rhabarbari grana sex et opii granum unum omni nocte, interdiu medicamenta simplicissima sunt utenda.

ORDO III. SPASMI.

CHARACTER.

Musculorum vel fibrarum muscularum motus abnormes.

CAP. I. TETANUS (Trismus.)

SYMPTOMATA.

Maxillæ inferioris præcipue, acuta, dolorifica et spastica rigiditas; deglutiendi difficultas, dolor maxime acutus sub cartilagine

cartilagine ensiformi, hinc ad spinam dorsi et illinc ad cervicem et scapulas, jaculans, spasmos ingravescens: quando corpus in posteriora curvatur, opisthotonus appellatur, quando ad anteriora, emprosthotonus.

CAUSAE.

Causæ sunt frigus et huiniditas corpori calefacto admotæ; puncturæ; lacrationes vel læsiones nervorum vel tendinum; operationes variæ chirurgicæ.

PROGNOSIS.

Spasmi violenti et admodum crebri maximum periculum portendunt, morbus sine crisi sensim in salutem terminatur.

CURA.

CURA.

Vinum et opium libere; cinchona; unguento hydrargyri frictio; electricitas; sed præ omnibus balneum frigidum in convulsionis paroxysmo: in trismo nascentium, qui, infantes intra duas primas a nativitate septimanas adoritur, meconium primo est purgandum tunc oleum succini, moschus, vinum et balneum frigidum uti sunt.

CAP. II. CHOREA.

CHARACTER.

Impuberes utriusque sexus, ut plurimum intra decimum et decimum quartum ætatis annum adorientes, motus convulsivi ex parte voluntarii, plerumque alterius

rutrius lateris, in brachiorum et manuum motu, histronum gesticulationes referentes; in gressu, pedem alterum saepius trahentes quam attollentes.

CAUSAE.

Systematis mobilitas et debilitas.

CURA.

Tonica, qualia, cinchona, ferri, cupri et zinci præparationes; balneum frigidum; electricitas; cœurbitulæ sinè ferro: antispasmodica, ut atropa belladonna, opium, hydrargyrus, succus hyoscymami spissatus, etc. an carbonas potassæ?

CAP.

CAP. III. EPILEPSIA.

SYMPTOMATA.

Repente plerumque accedit et nonnunquam ægrum dormientem invadit quamquam sæpenumerò ante paroxysmum, languorem universum, lassitudinem, capitis dolorem et vertiginem, persentiscit æger; incipit dein haud raro paroxysmus sensu frigoris, quasi aura frigida caput versus ascidente, quod quamprimum attigerit, ægrotus, si tunc temporis steterit, concidit, clamorem horrendum edens; sensū omnigeni expers jacet; musculi corporis totius, potissimum verò faciei, digitorumque violentissime convelluntur; os, oculique distorquentur, materies spumosa ex ore ejicitur; pulsus ab paroxysmi initio celer, exilis vixque percipiendus est, ad ejus

ejus finem, plenior, tardior, debilis tam
men evadit; his signis sensim deceden-
tibus, paroxysmus, ægro in soporem il-
labente, finitur, brevi dein ad sese redit,
nihil omnino quod per paroxysmum ac-
ciderat, reminiscens; in apoplexiâ fre-
quenter finitur.

CAUSÆ.

Causæ prædisponentes sunt quædam
systematis nervosi mobilitas et labes
hæreditaria: Causæ excitantes sunt sti-
muli mechanici; stimuli chemici acres;
irritationes mentales præcipue gau-
dium, ira; irritatio a vasis sanguiferis
intra cranium distensisoriunda; vermes;
dentitio; variolæ accedente papularum
eruptione; quicquid tensionem vasorum
cerebri imminuit, hæmorrhagiæ profu-
sæ, terror, horror, odores complures;
venena; aura epileptica.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Ab convulsione omnigena, sopore et impressionum externarum sensu omnino sublatis dignoscetur: ab apoplexia, motibus voluntariis auctis: ab hysteria, globo ad fauces ascendentem, cæterisque signis paroxysmum præcedentibus absentibus.

PROGNOSIS.

In epilepsia symptomatica magis fausta quam in idiopathica; in junioribus minus periculosa, quoniam in pueris sub pubertatis tempus, et in puellis mensibus provenientibus decidere plerumque solet; febris intermittens vel eruptio cutanea sæpe morbum fauste solvit.

CURA.

Si sit morbus symptomaticus primò de-
G tegendus

tegendus est atque remedia ei idonea sunt usurpanda; cum adsit plethora, modis jaimpridem recensitis, fontanellis et setaceis est amovenda; in paroxysmo, antispasmodica, et stimulantia interna et externa sunt uti: in intervallis tonica, ut, cinchona, cupri, zinci et ferri præparations; argentum nitratum; balneum frigidum et exercitatio: antispasmodica, e. g. oleum animale, oleum succini rect: hydrargyrus, æther vitriolicus, moschus, stramonium, digitalis, sed eorum potissimum est opium, quod dari debet per plures menses sæpe indies: si omnibus frustra tentatis, diæta, ratio vitæ et regio prorsus sunt immutandæ.

CAP. IV. PALPITATIO.

CHARACTER.

Motus cordis vehemens, abnormis.

CAUSAE.

Cordis vel vasorum vicinorum vitium,
plethora, debilitas vel systematis mobi-
tas.

CURA.

Hujus affectionis medela ab causis ex-
citantibus quæ evitari debent est pe-
tenda; si ab plethora vel debilitate ori-
atur, remedia iis aptata uti sunt.

CAP. V. ASTHMA.

SYMPTOMATA.

Adveniente hora prima vel secunda
matutina incipit paroxysmus cum an-
gustiæ

gustiæ in pectore sensu, spiritus ægre trahitur cum sibilo glottidis strepente, e lecto surgere, ad erectam corporis posituram confugere, cogitur; majore aëris quantitate eget; vox imbecillis efficitur et loquelæ exercitium magis minusve injucundum est, sudor frigidus circa faciem et pectus erumpit, tussis quæ sub paroxysmi initio difficilis erat vel nulla, aurorâ appropinquate, libera, cum sputo muci sæpe copioso evadit, tunc sublevantur symptomata, sed per aliquot dies seu potius noctes die ad vesperascente exacerbantur, postea pro tempore cessant omnino; pulsus plerumque celer, debilis, parvus, et urina antea pallida sedimentum deponit: sæpe paroxysmum præcedunt lassitudo, torpor, somnolentia, ventriculi inflatio, ructus crebri, gravitas atque capitis dolor.

CAUSÆ.

CAUSAE.

Atmosphæra humida, frigida, nebulosa; irrepentinæ tempestatis vicissitudines; podagra retrocedens; febres præcipue intermittentes; evacuationes solitæ repellente repressæ; labes hæreditaria. Causa proxima pendere videtur a spasmodica fibrarum muscularium bronchiorum constrictione.

DIAGNOSIS.

Ab signis supra recensisitis cognoscetur asthma.

PROGNOSIS.

Etas juvenilis medici conatibus plurimum favet; sæpe phthisi vel hydrothorace terminatur; respiratio abbreviata et brachiorum paralysis infausta sunt omina.

CURA.

CURA.

In paroxysmo, sanguinis missio, nisi adsit diathesis phlogistica, plerunque nocet; emetica lenia multum prosunt nec non vesicatoria repetita pectori imposita; clysteres lenes; balneum tepidum: antispasmodica, præsertim opium, æther vitriolicus et asafoetida: expectorantia, ut, scilla, antimonium tartaratum, spermaceti, etc. Reditui obviam itur, loci vel climatis mutatione, cibo nutritente, blando et ab omni flatulentia immuni; exercitatione; causarum excitantium evitazione; fontanellis; tonicis, e. g. cinchonâ, ferri præparationibus: an digitalis?

CAP.

CAP. VI. PERTUSSIS.

SYMPTOMATA.

Morbus contagiosus; tussis convulsiva, strangulans cum inspiratione sonora, (vulgari nomine the Kink insignita) iterata, paroxysmo, muci quantitate e pulmonibus, faucibus et naribus, rejecta, finito, et per intervalla admodum variantia, iterum renovato, pyrexia nonnunquam comitante.

CAUSA.

Contagium.

PROGNOSIS.

Infantibus duobus annis minoribus gravior est morbus; respiratio valde difficilis; pyrexia acuta præcipue si signis pneumoniæ fuerit conjuncta, infaustæ sunt

sunt notæ : expectoratio modica ; cibi appetentia nunquam prostrata sed post vomitum renovata et epistaxis mitis fausta sunt omina.

CURA.

Sanguinis missio aut generalis aut localis si dyspnœa vel pyrexia urgeat : emetica, ad plenam vomitionem, nauseamque ciendum : vesicatoria thoraci admota ; balneum tepidum ; vapores aquæ ferventis in pulmones accepti ; antispasmodica, ut opium, castoreum, moschus, asafœtida, oleum succini ; sed præ omnibus tinctura cantharidis ad lenem dysuriam inducendum : tonica ut cinchona, zincum calcinatum : solutio arsenici fowleriana ; tinctura digitalis ; aëris mutatio : durante morbo alvus leniter soluta foret reddita.

CAP.

CAP. VII. PYROSIS.

CHARACTER.

Epigastrii dolor urens et constrictionis sensus positura erecta auctus, vacuo plerumque ventriculo accedens, cum copia humoris aquei, plerumque insipidi, aliquando acris eructata.

CAUSAE.

Frigus extremis admotum et animi pethemata violenta.

CURA.

In paroxysmo opium, æther, aliaque antispasmodica sunt administranda, postea nux vomica.

CAP.

CAP. VIII. COLICA.

SYMPTOMATA.

Dolor abdominis, præcipue circa umbilicum torquens, ejus retractio versus spinam; muscularum abdominis spasmī, plurima quasi tubercula ad tactum sacci pomis referti instar, efficientes; vomitus; alvus astricta; pyrexia nulla: quando peristalticus intestinorum motus invertitur, Ileus appellatur.

CAUSAE.

Causæ remotæ sunt frigus, fæces induratae; bilis acris; concretiones calcaræ; venena in corpus recepta præcipue plumbum; flatus. Causa proxima esse videtur spastica alienjus intestinorum partis contractio.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Ab enteritide dignoscitur dolore torquentे, umbilici retractione, pulsu, pyrexia absentia et dolore pressu immunito: ab hepatitide et nephritide signis aliubi recensitiis et pyrexia absente.

PROGNOSIS.

Dolor migrans sensimque cessans, et alvus catharticis respondens fausta sunt signa: dolor fixus, violentus, vel eo subito cessante, alvus pertinacitum astricta, singultus, delirium, infaustae sunt notæ.

CURA.

Venæsectio, si adsit diathesis phlogistica secundum pulsus statum et ægri vires, repetita, ni adsit magna debilitas;

tas: antispasmodica, ut opium, hyoscyamus, semicupium, abdominis fo-
menta vel vesicæ aquâ calidâ refertæ
abdomini admotæ, epispastica: cathar-
tica lenia, ut natron vitriolatum, tar-
tari crystalli, sennæ infusum, oleum
ricini, et iis nihil valentibus, jalapium,
calomelas vel colocynthis; enemata
primò lenia, postea ex terebinthina,
fumis vel infuso nicotianæ parata;
his omnibus incassum tentatis, aqua
frigida nudis femoribus et cruribus est
affundenda, vel hydrargyrus ore est
datu vel aqua calida manu largâ in
anum est immittenda: si ab flatu oria-
tur antispasmodica.

Colica Pictonum cognoscitur præ-
eunte ponderis vel molestiæ in abdo-
mine, præcipue circa umbilicum, sen-
su; accedente dolore colico, primum
levi,

levi, non continuo, et præcipue post pastum aucto, tandem graviori et fere perpetuo, cum dolore brachiorum et dorsi in paralysin demum abeunte: Curatur hæc affectio hydrargyri præparationibus tali quantitate datis opio conjuncto ad lenem salivationem cendum; catharticis lenibus modo memoratis; balneo tepido et aliis supra recensitis: venæsectio summo periculo stipatur: ad paralysin aquæ bathonicæ.

CAP. IX. CHOLERA.

SYMPTOMATA.

Humoris biliosi vomitus, ejusdem simul dejectio frequens, anxietas, tormenta, magna virium prostratio; pulsus celer, exilis, frequens; surarum spas-

spasimata, mense Augusti plerumque grassans; intra viginti quatuor horas saepe jugulat.

CAUSAE.

Causæ remotæ sunt æstas calida; acria ingesta; crapula; fructus immaturus nimis libere sumptus; miasmata ex paludibus orta; bilis acris. Causa proxima est duodeni intestini constrictio spastica.

PROGNOSIS.

Somnus vomitu cessante accedens aut morbus ad diem septimum excurrens, fausta sunt indicia; rejecta admodum nigra; sitis, calorque vehementes, pulsus valde debilis et intermittens, singultus, syncope, convulsiones, infausa sunt signa.

CURA.

CURA.

Diluentia ex aqua tepida vel jusculo pullino libere sunt adhibenda et in alvum immittenda; postea antispasmodica præcipue opium internè et in clysteribus; si surarum spasmata urgant enemata anodyna et surarum cum camphora oleo soluta frictio: morbo profligato tonica; antispasmodica; nutrientia.

CAP. X. DIARRHŒA.

CHARACTER.

Dejectio frequens fæcum naturalium, muci, humoris lactei vel ingestorum parum mutatorum cum torminibus, nausea et vomitu; morbus non contagiosus,

giosus, pyrexia nulla primaria et sine tenesmo.

CAUSAE.

Causæ remotæ sunt, frigus pedibus applicatum ; vasorum intestinorum absorbentium actio imminuta; crapula; acria ingesta; perspiratio subito repressa; effluvia putrida ; fruges nimis libere sumptæ; intestinorum tunicarum inflammatio erythematica; vermes; arthritis retrocedens et rheumatismus. Causa proxima est intestinorum motus peristalticus auctus.

DIAGNOSIS.

Diarrhœa, ab omni alio morbo signis iam nunc descriptis facile cognoscetur.

CURA.

Emetica repetita et postea dosi refracta,

ta, ad nauscam movendum; diluentia; demulcentia, qualia thea ex seminibus lini parata, decoctum hordei, decoctum cornu cervi, etc. opiata: astrin-gentia ut kino, alum, catechu, ex-tractum hæmatoxyli et similia: tonica ut cinchona, angusturæ cortex, casca-rella, etc. absorbentia: diæta præci-pue ex carne assa vel jusculis: diarr-hœa, typhum graviorem et podagram retrocedentem comitans, remediis ido-neis aliubi recensitis est amovenda.

CAP. XI. DIABETES.

SYMPTOMATA.

Urinæ copia magnopere aucta, primò iusipida postea saporis mellei et colo-ris subviridis ingestorum pondus æ-quans vel superans; sitis perpetua; ap-
petitus

petitus nonnunquam vorax; muci expuitio perpetua, fauces aridæ; cutis arida plerumque squamosa; pedum et talorum œdema; cutis calor urens levissimo sine sudore; pyrexia hectica.

CAUSÆ.

Causæ sunt omnes systema infirmiantes; liquores spirituosi nimis libere sumpti; frigus corpori admotum; venus immo-
dica; diuretica nimis acria; evacua-
tiones immodicæ; morbi prægressi.
Causa proxima esse videtur, status
ventriculi morbosis potestates natura-
les digestionis et assimilationis impe-
diens

CURA:

Diæta ex cibo animali pingui, vegeta-
bilibus ex toto evitatis; emetica: dia-
phoretica

phoretica præcipue pulvis ipecacuan-hæ compositus; sales alkalini; ammonia hepatisata; epispastica parva renum regioni; hydrargyri præparations; camphora; astringentia ut gallarum pulvis cum aqua calcis; alumen: tonica; corporis inunctio cum axungia; indusium laneum induere convenit.

CAP. XII. HYSTERIA.

SYMPTOMATA.

Ventrис murmura et inflatio; sensus globi in abdomen se volventis, ad ventriculum et fauces ascendentis, ibique strangulantis; convulsiones, quibus ægræ pectus manu violenter plan-
gunt; sopor; his aliquandiu manenti-
bus,

bus, ægræ lachrymantes, ridentesque vicissim; flatus per ructum e ventriculo expulsus, suspiriis crebris ex imo pectore tractis, quasi e somno excitatae ægrotæ sensum, motumque recuperant; urinæ limpidæ copiâ profusa sæpe præcedente; animo nec sponte vario et mutabili.

CAUSAE.

Causæ remotæ sunt systematis nervosi mobilitas et plurimæ epilepsiam producentes. Causa proxima pendere videtur ex affectione uteri spasmodica.

DIAGNOSIS.

Ab epilepsia, urinæ limpidæ copia profusa paroxysmum præcedente, mortis metu, et globo hysterico, dignoscetur.

CURA.

CURA.

In paroxysmo obest venæsectio si morbus diu manserit; sed antispasmodica, qualia, opium, castoreum, camphora, asafœtida internè et per enemata sunt usurpanda; enema ex aqua gelida est immitti; stimulantia naribus sunt admovenda, ut spiritus ammoniæ succinatus, .etc.: Reditui ejus occurritur cinchona; ferri præparationibus; anti-spasmodicis; exercitatione et balneo frigido.

CAP. XIII. HYDROPHOBIA.

SYMPTOMATA.

Incervo post morsum plerumque die circa vulneris oras, rubor, calor, tensione dolens; codemque tempore circa locum

locum laborantem, dolores vagi atque spasmi sese ostendunt; lassitudine, languore, anxietate, suspiratione frequenti, et solitudinis appetentia corripitur æger et somnia horrifica vexant; his signis durantibus, et per diem unum, alterumve ingravescentibus, potionis cuiuslibet utpote convulsionem pharyngis crientis fastidium et horror superveniunt; magna saliva viscidæ copia expuitur, et mordendi cupiditas in paroxysmo accedit.

CURA.

Ad morbum præveniendum partes mortæ statim vel ante diem quartum sunt extirpandæ, et postea aquâ tepidâ salinâ sunt abluendæ, vulnus apertum servari debet applicationibus stimulantibus ut argento nitrato vel litu mercuriali

riali circa partem affectam; salivatio lenis est promovenda: morbo in conspectum Jain veniente, vinum, moschus, oleum internè et externè; opium largâ manu; cinchona: unguentum hydrargyri externè est adinotu ad salivationem quamprimum ciendum: an balneum frigidum?

ORDO IV. VESANIAE.

CHARACTER.

Mentis judicantis functiones læsæ sine pyrexia vel comate.

CAP. I. MELANCHOLIA,

CHARACTER.

Insania partialis chronica, moesta, meditabunda plerumque alvo astricta et dyspepsiæ

dyspepsiæ signis stipata; delirant melancholie sine furore, et sine febre, de uno potissimum objeeto constanter, delirant circa semetipsos, aut suum statum, de reliquis objeetis adhue sat bene ratiocinantes, sese perdendi cupiditate comitante.

CAUSAE.

Labes hæreditaria: pathemata animi contristantia: evaeuationes immoderatae, ingurgitatio liquorum spirituorum iterata, et temperamentum melancholicum.

DIAGNOSIS.

Ab hypoehondriasi, dyspepsiæ signis sæpe absentibus et delirio melancholie supra memorato, dignoscetur melancholia.

PROGNOSIS.

PROGNOSIS.

Si labi hæreditariæ debetur, vel diu persistiteret difficilius aïnovetur; nonnunquam fauste solvitur morbus diarrhoeâ, hæmorrhagiâ vel eruptione cutaneâ; si æger somno reficiatur, et mens cogitationibus melancholicis averti possit, spes est

CURA.

In hoc morbo mens ut in hypochondriasi est delectanda ludis, musice, libris, de rebus levibus, jocosisque tractantibus, exercitatione et cum illis ratiocatione de rebus iis contrariis quibus agitantur et omnibus modis ad hypochondrias in aptatis; melancholici nonquam incomitati forent; alvus astricta et dyspepsiæ signa remediis antea re-

censis sunt amovendæ; diæta foret nutritiens et facilis concoctionis.

CAP. II. MANIA.

CHARACTER.

Delirium apyretum circa quævis objecta, cum furore, audacia et robore magno; maniaci habent plerumque lucida intervalla; subin est mania periodica; unde lunatici.

CAUSÆ.

Studium nimis intensem; pathemata animi violenta; frustratio iterata; tumores et exostoses intra cranium; insolation; profluvia solita suppressa; vini ninius usus; labes hæreditaria; temperamentum sanguineum; melancholiadu perdu-

perdurans: Causa proxima est sensorii excitatio aucta.

DIAGNOSIS.

Ab phrenitide facilime distinguitur mania, namque febre semper caret mania, eâ contra phrenitis semper stipatur.

PROGNOSIS.

Hæmorrhagiæ largæ; diarrhœa vel febris intermittens salutem secum sæpe afferunt.

CURA.

Imprimis necessarium est ut in loco frigidiusculo et tenebroso tutò detineretur, et si morbus non diu manserit sanguis libere et cito est detrahendus, aliter non; catharticis lenibus indies sollicitanda est alvus; emetica repetita sunt admini-

administranda ; opium, camphora, digitalis, larga manu sunt dari : applicationes frigidæ et vesicatoria capiti raso sunt admovendæ; gratiolæ pulveris grana decem mane et vespere; sed præ omnibus in paroxysmi violentia balneum frigidum.

CACHEXIAE.

CLASSIS III. CACHEXIAE.

CHARACTER.

Totius vel magnæ partis corporis habitus depravatus;
sine pyrexia primaria vel neurosi.

ORDO I. MARCORES.

CHARACTER.

Corporis totius macies.

CAP. I. TABES.

CHARACTER.

CORPORIS totius macies et debilitas
gradaria, pyrexia hectica, plerumque
affectio symptomatica.

CURA.

CURA.

Morbus primarius primo est investigandus, et remedia ei idonea sunt administranda; si ab glandularum mensentericarum obstructione oriatur, hydrargyri præparationes sunt utendæ donec tumor abdominis et durities subsident; postea ferri præparationes, columba, cinchona.

CAP. II. ATROPHIA LACTANTIUM.

SYMPTOMATA.

Corporis macies et debilitas cum rubidine genarum circumscripta, doloribus in aliqua thoracis parte vagis, tussi, dyspnœa, pulsu solito frequentiori et aliquantulum duro comitantiibus, pyrexia hectica tandem superveniente.

CAUSÆ.

CAUSAE.

Debilitas systematis a nutritio deficiente; et thea nimis libere sumpta.

CURA.

Imprimis infans e lacte est depellendus; si dyspnœa, tussis vel thoracis dolor premant, sanguinis missio parca, generalis vel topica multum conduceat; epispastica invicem excipientia thoraci admota; laxantia lenia; demulcentia; diæta ex lacte, farinaceis vel jusculis: atsi debilitate sola oriatur tonica sunt utenda, ut ferri præparationes, cinchona, acida mineralia, diæta nutriendis, etc.

ORDO

ORDO II. INTUMESCENTIÆ.

CHARACTER.

Totum vel magna corporis pars extrorsum tumens.

FLATUOSÆ.

CAP. I. EMPHYSEMA.

CHARACTER.

Corporis intumescentia tensa, elastica, sub manu crepitans, nonnunquam magna spirandi difficultate et anxietate stipata.

CAUSA.

Sine causa manifesta frequenter oritur emphysema, sed plerumque thoracis vulnera id inducunt.

CURA.

CURA.

Tela cellulosa est scarificanda et aëris digitis est expellendus; si dyspnæa urgeat, venæsectio et laxantia sunt usurpari.

CAP. II. TYMPANITES.

SYMPTOMATA.

Abdominis intumescentia tensa, elastica, sonora, nequaquam fluctuosa, in quocunque corporis situ formam, mollemque servans; alvus astricta; cæterarum partium macies; morbo violento stranguria vel ischuria superveniente; pyrexia; præcedunt nonnunquam borborygmi, ventriculi et intestinorum inflatio et ructus.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Ab ascite dignoscitur intumescentia elastica et sonora fluctuatione absente.

CURA.

Enemata et cathartica laxantia; anti-spasmodica qualia opium, oleum anisi et similia tonicis et aromatibus conjunctis; nivis abdomini applicatio; acidum sulphuricum ad alimentorum effervescentiam cohibendum; abdominis fasciâ circumvolutio; fistula pro enemate in rectum est immittenda, ibi per tempus relinquenda, iteranda; abdominis frictio linimento ammoniæ.

AQUOSÆ SIVE HYDROPSÆ.

CAP. III. ANASARCA.

SYMPTOMATA.

Corporis totius sed primo pedum atque talorum intumescentia mollis inelasticæ, advesperascente primo insultu comparsens, digitæ impressi vestigium aliquan- diu retinens; cutis pallor; sitis magna; urinæ copia multum imminuta, subru- bra; dyspnœa et cutis arida.

CAUSÆ.

Causæ remotæ sunt systematis debilitas liquorum spirituosorum ingurgitatione in- ducta: obstructiones in pulmonibus, corde et hepate; nimia fluidorum ingurgi- tatio; evacuationes immodicæ; hæmorrhoidum fluxus obstructus; inflammatio interna;

interna; ductus thoracici, lymphaticorum, ureterum vel vesicæ ruptura ascitem inducens: Causa proxima constat ex fluidorum effusione acuta, absorptione imminuta vel ambobus.

PROGNOSIS.

Si nulla viscerum obstructorum sint signa; si urina non multum imminuatur; si sitis minus urgeat, viribus eodem tempore illibatis faustum dare judicium licet.

CURA.

Aqua collecta puncturis parvis vel fontanellis est exhaurienda; fasciæ extremitis sunt admovendæ; crurum frictio præcipue mane; emetica repetita; cathartica, cujusmodi sunt, gambogia, jalapium, colocynthis, calomelas, bryonia, gratiola, tartari crystalli, et elaterium, sed tartari crystalli primarium locum possident

possident si ad quantitatatem unciæ omni vel alterno mane in aqua satis larga soluti dentur; diaphoretica ut antimonium tartarisatum vel pulvis ipecacuanhæ compositus: diuretica, ut colchicum, scilla, kali acetatum, tinctura cantharidis, succus cinaræ spissatus, et digitalis: his omnibus frustra tentatis, salivatio lenis ope hydrargyri est promovenda; tonus systematis restitutur exercitatione et tonicis, ut cinchona, quassia, ferri præparationibus et balneo frigido: si pulsus plenus, durus et tensus evadat, venæsectio multum prodest.

CAP. IV. HYDROCEPHALUS.

SYMPOMATA.

Inter morbi initia languet æger; nausea sæpe vomitu una vel altera vice quotidie tentatur; capitis dolor regionem superciliarem,

perciliarem, verticem vel cervicem lacinat, nonnunquam cum ventriculi affectionibus alternat; caput aliquando ad unum magis quam alterum latus inclinatur, lumen oculi refugiunt, plorat et vigilat plerumque miser; si adsit somnus, dentibus nonnunquam frendet et nasum digitis carpit; subito perterritus ex somno excitatur, alvus plerumque astringitur et pulsus ab morbi initio frequentior quam in sanis invenitur: signis supra memoratis invalescentibus, strabismus aliquantulus accedit, pupilla paululum dilatatur, vomitio increbrescit, capitis dolor eouslyque intenditur et spirandi difficultas urget, calor corporis, capitis præcipue augetur, febris nunc instat et sub vespere gravescit, vultus rubedine subinde obducitur; arteriarum pulsus hucusque citiores, jam tardiores,

tardiores, inæquales et intermittentes evadunt, dolor aliquantulum mitescere videtur, et sopore vigiliam stadii prioris excipiente in coma tandem incidit æger, manibus capiti sæpe admotis; strabismus augetur, pupillæ magis dilatantur et cæcus denique fit omnino, ingesta non amplius vomitu rejiciuntur, alvus manet astricta, nonnunquam tamen hic temporis vermes inferius dejiciuntur; cum per dies quosdam sub hac forma perduraverit morbus, arteriarum pulsus denuo fiunt æquales, adeo autem debiles nec non frequentes ut vix numerari queant; spiritus difficillimè et cum stertore fertur; toto corpore, præcipue in artubus maculæ rubræ sese ostendunt, et diræ tandem convulsiones misserum e vivis eripiunt.

CAUSA.

Hydrocephali causa esse videtur cære-
bri alicujus partis inflammatio, effusio-
nem inducens.

DIAGNOSIS.

Cephalalgia cum vomitu; lucis impati-
entia et morbo invalescente strabismus,
pupillæque dilatatæ hydrocephalum ab
aliis morbis dignoscunt.

PROGNOSIS.

Stupor, oculorum caligo, pulsus debilis
et frequens, infausta sunt signa.

CURA.

Sanguinis missio generalis vel topica, re-
petita, præcipue in morbi primo stadio;
cathartica cum calomelane et gambo-
gia;

gia; litus mercurialis; epispastica invicem excipientia et applicationes frigidæ capiti; errhina, ut hydrargyrus vitriolatus, proportione grani, ad sacchari in pulverem triti grana quindecim, sensim in nares inflatu; ictus electrici lenes ad caput admoti; in secundo et ultimo stadio, cinchona, vinum, opium et digitalis.

CAP. V. HYDROTHIORAX.

SYMPOTMATA.

Dyspnœa, pectoris oppressio molesta; faciei pallor; pedum œdemata; urina parca; sitis magna; tussis in initio siccata, postea humida; extrema frigida; brachiorum torpor; decubitus difficultis; subita et spontanea ex somno cum palpitatione

pitatione excitatio; aqua in pectore fluctuans: si unum latus plus quam alterum afficiatur, ad latus affectum inclinat æger, et brachium ejusdem lateris magis est torpidum.

DIAGNOSIS.

Ab empyemate internoscitur quod in eo inflammatio fuit, febris hectica est, quibus hydrothorax caret.

CURA.

Diuretica præcipue digitalis et scilla, opio et hydrargyri præparationibus conjunctis; epispastica pectori; fontanellæ, et omnia ad anasarcam aptata: Paracentesis?

CAP.

CAP. VI. ASCITES.

SYMPTOMATA.

Abdominis intumescentia tensa, æqualis, vix elastica, ad ictum fluctuosa: urina parca, admodum rubra; cutis arida; sitis perpetua; alvus pertinaciter astricta; vultus pallidus et tumidus; tussis sicca; dyspnœa; somnolentia; dolor in epigastrii regione lancinans.

DIAGNOSIS.

Ab tympanitide aquæ fluctuantis sensu dignoscitur, ubi venter altera manu pulsatur, altera premitur; in hydrope cystica intumescentia non æqualis est sed circumscripta, et systematis vigor minus est imminutus.

PROGNOSIS.

Vires multum imminutæ; somnolentia; coma; respiratio valde laboriosa; infœsta sunt indicia.

CURA.

Emetica præcipue cuprum vitriolatum; diuretica; cathartica nisi alvus sit soluta; abdominis frictio diurna digitis in oleo primum mersis; paracentesis et alia remedia antea recensita ad hydropem idonea: si ab statu viscerum morboso oriatur, hydrargyri præparationes sunt utendæ: an digitalis?

INTU-

INTUMESCENTIÆ SOLIDÆ.

CAP. VII. RACHITIS.

SYMPTOMATA.

Plerumque inter nonum ætatis mensem, annumque secundum, cum muscularum flacciditatem, vultu pallido, tumido, motus et exercitationis aversatione compareret: tunc caput, præcipue sinciput, artusque magnopere tument; sternum acutum et prominens evadit, costæ depressoë, ossa mollita, curvata; abdomen tumidum fit et tensum; alvus soluta; cætera marcescunt; dentes tarde erumpunt et cito dilabuntur; acumen ingenii præmaturum apparet.

CAUSÆ.

Debilitas; aër humidus et impurus; lac minus

minus nutriens; labes hæreditaria; habitus corporis serofulæ obnoxius. Causa proxima esse videtur materiei osseæ defectus.

CURA.

Emetica lenia; tonica ut ferri et zinci præparationes rhabarbaro conjunctæ; corporis pannis laneis frictio: exercitatio; diæta nutriens; balneum frigidum et aëri sicco expositio. Prophylaxis exercitatione et lavatione frigida est petenda: an balneum tepidum?

ORDO III. IMPETIGENES.

CHARACTER.

Cachexiæ, cutem et externum corpus præcipue deformantes.

CAP.

CAP. I. SCROFULA.

SYMPTOMATA.

Glandularum conglobatarum, præsertim in collo nonnunquam in artubus, tumores, doloris expertes, duri et digito prementi cedentes, tandem in ulcera mali moris, ad sanandum perdifficilia, abeuntes; labium superius et nasi columna tumentes; facies florida; oculi plerumque magni, debiles; cutis lævis; abdomen tumidum; pubertate inuente frequenter sese abscondit.

CAUSAE.

Labes hæreditaria; aër impurus, humidus, nebulosus; systematis lymphatici constitutio certa.

CURA.

CURA.

Ponto immersio vasto; aquæ marina, chalybeatæ, sulphureæ; digitalis; barytes muriata; natron præparatum cum cinchona forma electuarii, in prioris proportione drachmarum duarum ad posterioris unciam; opium in dosi grani partis quartæ ad dimidiam bis indies; ferri et zinci præparationes: applicaciones topicæ, quales aqua marina, cerussæ acetatæ solutio in proportione unicæ cerussæ ad aquæ libram; cinchonæ pulvis et cerussa in prioris drachmarum septem proportione, ad posterioris drachmam; vel zincum calcinatum ulcera inspergendum est; cataplasmata ex oxali acetosella confecta ulceribus et tumoribus. Solutio muriatis calcis multum mihi visa est profuisse. An gas oxygenium? an electicitas?

CAP.

CAP. II. SYPHILIS.

CHARACTER.

Morbus contagiosus, post concubitum impurum, oriens, cum circa colis glandem vel pudenda pruritu, quem subsequuntur ulcuscula venerea (chancres appellata) bubones, tonsillarum, faucium, cutisque ulcera, præsertim ad marginem capillitii, papulæ corymbosæ in crustas et in ulcera crustosa abeuntes; ossium præsertim corpore incalescente dolores; nodi, exostoses, etc.

CURA.

Hydrargyrus interne et externe est adhibendus donec sapor metallicus in ore excitatur, vel gingivæ teneræ redduntur, vel salivatio lenis inducitur; ulcera quam primum sunt sananda applicatione ar-

genti nitrati, æruginis pp., unguenti hydrargyri vel hydrargyri nitrati; ad bubones recentes hirudines parti tumefactæ sunt applicandæ et postea vesicatorium; opium, decoctum sarsaparillæ simplex et compositum medelam accelerant; ad tonsillarum ulcerationem, fumigatio cum hydrargyro præcipitato cinereo, hydrargyro sulphurato rubro vel gargarismatibus ex hydrargyro muriato paratis: ad verrucas, pulvis sabinæ, ammonia muriata, tinctura ferri muriati etc: lobelia syphilitica et acidum nitrosum nunc temporis beneficio sæpe utuntur.

CAP. III. GONORRHŒA.

SYMPTOMATA.

Tribus, quatuorve diebus a contagione accepta,

accepta, pruritus insolitus, circa penis glandem, quæ tumida et tensa est, persistit; os urethræ solito apertius est et tumidum; guttulæ materiei puriformis ex ea exprimi possunt; profluvium magis tenue, quantitate auctum, colore varians et sœpe sanguine tinctum evadit; urina dolore et ardore redditur; morbo ingravescente, penis incurvatio dolorifica vel chordee, phymosis, paraphymosis, hernia humoralis, urethræ strictura, etc. superveniunt.

CURA.

Injectiones ex zinco vitriolato cerussa acetata, et similibus vel potius ex hydrargyro muriato in proportione grani unius, ad aquæ rosæ uncias octo, sœpe indies sunt utendæ; si adsit inflammatio vehemens, oleum tepidum, mucilago arabici gumini vel opii solutio est injici;

regimen antiphlogisticum stricte est administrandum; venæsectio; enemata emollientia; laxantia; diluentia; applicationes sedativæ parti; sacculus suspensorius per totum morbi decursum uti debet: ad incurvationem penis dolorificam opium interne, vel litus cum unguento ex camphoræ drachinis duabus solutæ spiritus vinosi guttis paucis et axungiæ uncia dimidia confecto: ad herniam humoralem, hirudines parti dolenti, enemata laxantia, balneum tepidum, opiata; cataplasmata emollientia scroto, applicationes sedativæ peni ex cerussa acetata paratæ, et in lecto ægri detentio: si partes duræ remanserint, litus mercurialis, cicuta et decoctum sarsaparillæ compositum uti sunt: tonus partibus affectis redditur injectionibus astringentibus.

CAP. IV. SCORBUTUS.

SYMPTOMATA.

Lassitudo inusitata; motui aversatio; animi dejectio; facies pallida, tumida; magna virium prostratio; animi deliquium post motum; cordis palpitatio; dolores muscularum vagi saepe sunt morbi prima indicia; sanguis dissolutus e gingivis laxis, spongiosis, promanat; anhelitus graviissime fœtet; gingivæ exulcerantur, dentes nudantur et vacillant; cutis sicca et aspera est in initio, dein maculæ latæ, lividæ præsertim in cruribus et femoribus, rarius in facie, et ulcera in totum corpus sese manifestant; membra tument, dolent, poplitum præsertim tendines rigent, cruraque versus femora retrahunt; in morbo inveterato hæmorrhagiæ ab partibus corporis variis erumpunt,

erumpunt, ab ore, naribus, ano, digitis etiamque extremis; pulsus plerumque debilis est; urina rubra, fœtida et post aliquot horas pelliculâ oleosâ obtecta; lingua fere naturaliter se habet; alvus per totum morbi decursum sœpe pertinaciter astringitur, nonnunquam vero diarrhœa torminibus comitata vexat.

CAUSÆ.

Causæ remotæ sunt victus animalis putrescens, salitus; rei vegetabilis inopia; exercitatio omissa; frigus; humor; affectus animi deprimentes; immundities: Causa proxima esse putatur sanguinis status præternaturaliter salinus.

PROGNOSIS.

Diarrhœa mitis; cutis mollis, humida; æger

æger facilius motum vel exercitationem tolerans, felicem eventum prænunciant.

CURA.

Cibus recens animalis et vegetabilis; fructus horæi, subacidi; potus ferinentati, quales, succus e pomis expressus; bynes infusum; cerevisia bene lupulata; cerevisia ex abie confecta; mundities summa; stimulantia, ut, raphanus rusticus, sinapi, etc. vinum; ferri præparations; cinchona; acida mineralia; opium: ad gingivas spongiosas, gargarismata ex aluminis solutione confecta, in proportione aluminis drachmarum quatuor ad aquæ uncias sex; cataplasmata ex oxali acetosella ad ulcera sunt admovenda: nuper nitrum in acetato solutum summo cum fructu usurpatum fuit, in proportione unciæ dimidiæ nitri

nitri ad uncias quatuor aceti, cuius dosis est ab uncia dimidia ad uncias duas, bis, ter, quaterve in die; ulcea solutione sunt lavanda: gas oxygenium.

CAP. V. ELEPHANTIASIS.

CHARACTER.

Morbus contagiosus; cutis crassa, rugosa, aspera, unctuosa, pilis destituta; in extremis artibus tactus imminutus, vel abolitus; facies tuberibus deformata; anhelitus valde fœtidus; vox rauca et nasalis; pulsus tardus et debilis; morbo ingravescente, artus, putredine corrupti, decidunt.

CURA.

Sanguinis missio; cathartica lenia; balneum.

neum tepidum ; diæta nutriens concoctu
facilis ; antimonii et hydrargyri præpa
rationes, præcipue hydrargyrus muria
tus ; arsenicum ; acidum sulphuricum ;
decoctum guaici, sarsaparillæ composi
tum, et ulmi liberè ; tinctura canthari
dis ; jus viperinum ; cinchona.

CAP. VI. LEPRA.

CHARACTER.

Cutis escharis albis, furfuraceis, rimosis,
aspera, aliquando subtus humida, pruri
ginosa.

CURA.

Fontanellæ ; liquoribus fermentatis abs
tinentia ; exercitatio lenis ; antimonii
præpara-

præparationes; decoctum ulmi et alia
remedia supra recensita.

CAP. VII. ICTERUS.

SYMPTOMATA.

Hypochondrii dextri dolor obtusus, gra-
vitatis et tensionis circa præcordia sen-
sus; corporis universi torpor et lassitu-
do; cutis pruritus et ariditas; oris ama-
ritudo; nausea sæpe vomitus; ocul-
orum, cutisque flavedo; fæces albidae;
urina obscure rubra, immissa colore
luteo tingens; alvus plerumque astricta,
nonnunquam pyrexia.

CAUSÆ.

Causæ remotæ sunt; calculi e bile con-
fecti, bilis in intestina descensur prohi-
bentes;

bentes; ductūs spasini; tumores hepatis vel partium vicinarum ductum communem choledochum comprimentes; bilis in intestinis retentio: Causa proxima est bilis absorptio vel regurgitatio in systema sanguiferum.

CURA.

Si ab calculis vel spasmo oriatur, eadem remedia sunt usurpanda; si dolor hypochondrii dextri graviter urgeat, vel si ulla pyrexiae signa adsint, sanguis ægrotato detrahatur; balneum tepidum; emetica lenia; opiata vel hyoscyamus; fomenta; epispastica; laxantia, qualia alöe, oleum e seminibus ricini, sapo, kali præparato et amaris conjunctis; enemata emollientia; diluentia tepida; æther cum ovorum vitellis: ictus electrici ductum communem choledochum transmissi, postea aqua seltzerana, cinchona et

et ferri præparationes : si ab bilis in intestinis retentione proveniat, alvi purgatio : si ab tumoribus vel visceribus morbosis oriatur, hydrargyrus, cicuta, etc.

LOCALES.

LOCALES.

CLASSIS IV. LOCALES.

CHARACTER.

Partis, non totius corporis, affectio.

ORDO I. DYSÆSTHESIÆ.

CHARACTER.

Sensus depravati aut deleti, ex organorum externorum vitio.

CAP. I. AMAUROSIS.

CHARACTER.

VISUS imminutus vel prorsus abolitus, sine vitio oculi evidente, plerumque cum pupilla dilatata et immobili.

CAUSÆ.

Causæ remotæ sunt, cerebri compressio
ab

ab congestione vel vi externa; atonia vel nervorum opticorum paralysis. Causa proxima est retinæ insensilitas.

CURA.

Si ab compressione vel congestione proveniat, remedia iis aptata sunt usurpanda; si ab atonia vel paralysi nervorum opticorum oriatur, stimulantia sunt utenda, qualia, epispastica temporibus; electricitas et scintillæ et ictus; errhina ut hydrargyrus vitriolatus cum pulveris glycyrrhizæ octuplo commistus; remedia stimulantia interna ad paralysin idonea sunt administranda.

CAP. II. DYSECOEA.

CHARACTER.

Auditus imminutus vel abolitus.

CAUSAE.

CAUSAE.

Vitium organicum ; nimia auris siccitas ; cerumen multum induratum ; membranarum inflammatio ; eustachii tuba obstructa ; atonia vel paralysis nervi acustici ; syphilis.

CURA.

Si ab vitio organico proveniat, immedicabilis est : si ab nimia auris siccitate vel cerumine indurato, solutio natri murati et emollientia sunt utenda : si ab inflammatione, sanguinis missio topica et alia inflammationi aptata sunt adhibenda, et aër externus est excludendus : si ab eustachii tuba obstructa, gargarismata, injectiones per syringem ; errhina ut pulvis asari et hydrargyrus vitriolatus : ubi ex magno fragore melius audit,

dit, jubendus est, ut obturatis ore et naribus, aërem expiratum vi, in eustachii tubam impellat, quo subito sæpe auditus restituitur: si ab atonia vel paralysi, stimulantia, electricitas: si ab iue venerea, hydrargyri præparationes sunt utendæ.

ORDO II. APOCENOSES.

CHARACTER.

Fluxus sive sanguis sive humores alii,
solito uberior profluens, sine pyrexia
impetuive fluidorum aucto.

CAP.

CAP. I. ENURESIS.

CHARACTER.

Urinæ e vesica fluxus involuntarius non dolens.

CAUSAE.

Vesicæ sphincteris atonia vel paralysis; irritatio vel compressio.

CURA.

Atonia, perinæi lavatione frigida, epispasticis ei admotis et tonicis internis est amovenda; paralysis est depellenda epispasticis, electricitate et stimulantibus: si ab irritatione vel compressione oriatur, remedia iis propria sunt administranda.

ORDO

ORDO III. EPISCHESSES.

CHARACTER.

Excernendorum suppressiones.

CAP. I. ISCHIURIA RENALIS.

CHARACTER.

Urinæ suppressio absoluta; prægresso renuin morbo, cum dolore vel molesto gravitatis sensu in regione renum, femoris stupore, nausea sæpe vomitu, et sine hypogastrii tumore vel ad mingendum stimulo.

CAUSAE.

Nephritis; calculi; sanguis congrumatus vel pus in renum pelvi, spasmi vel renum paralysis.

CURA.

CURA.

Si ab nephritide oriatur, remedia idonea sunt utenda quæ aliubi recensentur: si ab calculo, sanguinis missio plerumque nocet, ni adsit plethora; aliter non, balneum tepidum; opiata, enemata einollientia laxantia vel ex terebinthina parata; diluentia; antispasmodica externe; alvi lenis purgatio cum oleo olivæ vel oleo e seminibus ricini: si ab spasio, eadem remedia convenient: si ab sanguine congrumato, balneum tepidum; anodyna; enemata etc; si ab paralysi, electricitas; stimulantia; epis-pastica etc.

CAP. II. ISCHURIE URETERICA.

CHARACTÈR.

Urinæ suppressio absoluta; prægresso
renum

renum morbo, cum doloris vel molestiæ sensu in quadam ureteris parte, et sine hypogastrii tumore vel ad mingendum stimulo : Causas easdem ut prior agnoscit, et eandem medendi rationem postulat.

CAP. III. ISCHURIA VESICALIS.

CHARACTER.

Urinæ suppressio cum hypogastrii tumore, vesicæ figuram primo referente, dolore ad cervicem vesicæ vel ponderis sensu molesto, et frequenti ad mingendum stimulo.

CAUSAE.

Cystitis ; fibrarum musculosarum vel tunicarum vitium ; calculi ; sphincteris vesicæ

vesicæ spasmus; vesicæ paralysis; vesica diutius distenta; sanguis grumosus, mucus vel pus circa vesicæ collum; scybala; flatus; abscessus; hæmorrhoides; graviditas.

CURA.

Si adsit inflammatio, sanguis est detrahendus, aliter non; balneum tepidum est uti; enemata laxantia; pubis frictio cum camphora in oleo soluta; opata; his nihil valentibus, catheter immitti debet, vel punctura vesicæ: an emeticum? si ab tunicarum vitio proveniat, hydrargyrus, cicuta et electricitas: si ab calculis, lithontriptrica ut aqua kali puri, aqua super carbonatis potassæ vel sodæ, enemata anodyna, lapis snillus, uva ursi et his nihil juventibus, perragenda sit lithotomia: si ab spasmo, venæsectio, balneum tepidum, opiata, enemata

enemata emollientia : si ab paralysi, remedia antea recensita : si ab vesica diutius distenta, applicationes frigidæ hypogastrio sunt admovendæ : si ab sanguine grumoso, muco vel pure, balneum tepidum ; enemata ; opiata : si ab graviditate, catheter uti debet : si ab aliis causis, remedia antea memorata quæ iis sunt idonea usurpanda sunt.

CAP IV. ISCHURIA URETHRALIS.

CHARACTER.

Urinæ suppressio cum tumore hypogastrii circumscripto, frequenti ad mingendum stimulo, et dolore in aliqua parte urethræ.

CAUSÆ.

Perinæi tumor ; calculus urethræ impactus ;

pactus; sanguis grumosus, mucus vel pus; urethræ inflammatio; strictura; carunculæ; phymosis; schirrus vel glandulæ prostratae vitium.

CURA.

Causæ remotæ sunt amovendæ; si ab calculo oriatur semicupium, fomenta, opiata, enemata emollientia, demulcentia mucilaginosa, sunt utenda; his nihil valentibus, extrahendus est calculus: si ab strictura proveniat, tinctura ferri muriati, in dosi guttarum decem omni horæ sexta parte, donec solvitur spasmus est utenda: Plurimæ aliæ causæ opem chirurgi postulant: urina arte est evacuanda modis propriis.

ORDO

ORDO IV. DIALYSES.

CHARACTER.

Solutio continui, visu, tactuve manifesta.

CAP. I. HERPES.

CHARACTER.

Vesiculæ cuticulares humore aqueo plenæ, vel ulcuscula plurima, gregalia, pruriginosa, serpentia; nunc humida, nunc sicca in squamas furfuraceas raro crustaceas abeuntia.

CURA.

Acidum vitriolicum; tinctura cantharidis; tinctura veratri; aqua calcis; decoctum ulmi; pilulæ calomelanos compositæ; ulcera sunt inungenda, unguento

guento hydrargyri nitrati vel acido sulphurico octuplo ponderis unguenti adipis suillæ commisto, vel sunt lavanda ferri vitriolati solutione, vel kali sulphurati lotione.

CAP. II. TINEA.

CHARACTER.

In cute capillata ad radices capillorum ulcuscula, humorem in crustam albam friabilem abeuntem fundentia.

CURA.

Capitis rasura; balneum calidum; epispastica; fontanellæ; hydrargyri nitrati unguentum; emplastrum picis nigrae; solutio kali sulphurati in proportione drachmarum duarum kali ad aquæ
K libram,

libram, et remedia interna ad herpem
idonea.

CAP. III. PSORA.

CHARACTER.

Pustulæ et ulcuscula lecti calore valde
pruriginosa, contagiosa, digitos internos,
carpos, artusque infestantia.

CURA..

Frictio cum unguento sulphuris vel la-
vatio corporis partium affectarum arse-
nici vel hydrargyri muriati solutione,
vel acidum vitriolicum interne.

INDEX MORBORUM.

A.

	<i>Page</i>
AMAUROSIS.....	205
Amenorrhœa.....	116
Anasarca	179
Aphthæ.....	98
Apoplexia.....	127
Ascites	185
Asthma	147
Atrophia Lactantium	174

C.

Carditis	46
Catarrhus	122
Chlorosis.....	116
Cholera	137
Chorea	141
Colica.....	154
— Pictonum	156
Cynanche maligna	30
— parotidæa	38
— pharyngæa	37
— tonsillaris	28
— trachealis	34
Cystitis	61
	Diabetes

D.

	<i>Page</i>
Diabetes.....	161
Diaphragmitis.....	46
Diarrhoea.....	159
Dysecœa.....	206
Dysenteria.....	124
Dyspepsia.....	134

E.

Elephantiasis.....	200
Emphysema	176
Enteritis.....	50
Enuresis.....	209
Epilepsia	143
Epistaxis	102
Erysipelas	92
Erythema	22

G.

Gastritis.....	46
Gonorrhœa.....	194

H.

Hæmatemesis.....	119
Hæmaturia.....	121
Hæmoptysis	103
Hæmorrhagia	99
Hæmorrhois	110
Hectica	18
Hepatitis	52
	Hepatitis

Hepatitis chronica	Page 55
Herpes	216
Hydrocephalus	181
Hydrophobia	165
Hydrothorax	185
Hypochondriasis	137
Hysteria	163
Hysteritis	60

I.

Icterus	202
Intermittentes	1
Ischuria renalis	210
— ureterica	211
— urethralis	214
— vesicalis	212

L.

Lepra	201
Leucorrhœa	115

M.

Mania	170
Melancholia	167
Menorrhagia	112
Miliaria	94

N.

Nephritis	57
	Ophthalmia

O.

Ophthalmia membranarum	<i>Page</i>	22
tarsi		25

P.

Palpitatio	147
Paralysis.....	130
Pemphigus	97
Peripneumonia notha	44
Peritonitis	46
Pertussis.....	151
Pestis	89
Phlegmone	19
Phrenitis	26
Phthisis	195
Pneumonia	39
Podagra	66
aberrans	73
atonica	70
retrocedens	71
Psora	218
Pyrosis	153

Q.

Quartana	5
Quotidiana	ib.

R.

Rachitis.....	189
Remittens	

Remittens.....	<i>Page</i>	18
Rheumatismus acutus.....		62
————— chronicus.....		64
Rubeola.....		82

S.

Scarlatina.....	85
————— anginosa.....	86
Scorbutus.....	197
Scrofula.....	189
Splenitis.....	57
Suppressio mensium.....	118
Syncope.....	133
Synocha.....	5
Synochus.....	17
Syphilis.....	193

T.

Tabes	173
Tertiana.....	1
Tetanus.....	139
Tinea.....	217
Tympanites.....	177
Typhus gravior.....	12
————— mitior.....	8

U.

Urticaria.....	96
----------------	----

Varicella

V.

Varicella	Page	80
Variolæ benignæ		75
— malignæ		78

FINIS.

Excudebat Gulielmus Nicholson, Warner Street.

